

USHTRIA

Viti i 73-të i botimit Nr. 5 (827652)

Botim Qendror i Ministrisë së Mbrojtjes

E premte, 31 Janar 2020

“Direktiva e Mbrojtjes 2020”

Trinomi i angazhimit dhe bashkëpunimi ndërkombëtar

Në Direktivën e Mbrojtjes 2020 është përcaktuar qartë angazhimi dhe bashkëpunimi ndërkombëtar, konkretizuar në tre drejtime kryesore. Së pari, bashkëpunimi ndërkombëtar. Angazhimi ndërkombëtar dhe bashkëpunimi me vendet partnere në fushën e mbrojtjes të jetë në harmoni të plotë me

interesat kombëtare dhe strategjike të sigurisë së Republikës së Shqipërisë dhe të bazohet në ndërtimin e marrëdhënieve të karakterizuara nga fryma e mirëkuptimit dhe bashkëpunimit, si dhe të mbështesë proceset integruese të vendit tonë në Bashkimin Evropian. Në kuadër të angazhimeve me Aleancën... » faqe 4

Kryeministri Rama, në Selinë e NATO-s-Bruksel

Stoltenberg: Investimi i NATO-s në Kuçovë, angazhim ndaj Shqipërisë dhe rajonit

“Ndihehem i inkurajuar nga përpjekja e Shqipërisë për të investuar më shumë në mbrojtje dhe ju mbështes në këtë përpjekje” » faqe 3

MË 27 JANAR 1945

NATO shënon Ditën Ndërkombëtare të Holokaustit

» faqe 9

KËSHILLI I MINISTRAVE, 15 JANAR 2020

Memorandum me Departamentin e Mbrojtjes (SHBA)

faqe 6

KËSHILLI I MINISTRAVE, 20 JANAR 2020

Strategjia për mospërhapjen e armëve të dëmtimit në masë

faqe 6

Ministrja e Mbrojtjes Xhaçka pret ambasadorin e SHBA, znj. Yuri Kim

Xhaçka-Kim: Do të fuqizojmë bashkëpunimin në fushën e mbrojtjes

» faqe 2

Xhaçka pret ambasadorin turk

Projekte të reja, prioritet Emergjencat Civile

Ministrja e Mbrojtjes Olta Xhaçka priti ditën e hënë më 27 janar, në një takim në zyrën e saj ambasadorin e Republikës së Turqisë në Tiranë, Murat Ahmet Yörük. Ministrja i shprehu fillimisht ambasadorit ngushëllimet për viktimat e tërmetit, që mori dhjetëra jetë njerëzish në Turqinë lindore dhe la qindra të plagosur. Në qendër të këtij takimi ishte bashkëpunimi...

» faqe 2

Përfundon Kursi Bazë i Oficerit

FT: Janë trajnuar 31 kursantë, 4 femra dhe 27 meshkuj

Në mjediset e Qendrës Stërvitore të Forcës Tokësore, u zhvillua më 24 janar 2020, ceremonia e përfundimit të Kursit Bazë të Oficerit, kurs i cili zgjati 4 muaj trajnim intensiv në mjediset e reja bashkëkohore të Qendrës së Stërvitjes. Në këtë kurs u trajnuar 31 kursantë, 4 femra dhe 27 meshkuj. Qëllimi këtij...

» faqe 4

MINISTRJA XHAÇKA PRET AMBASADOREN E SHBA, ZNJ. YURI KIM

Xhaçka-Kim: Do të fuqizojmë bashkëpunimin në fushën e mbrojtjes

Ministrja Xhaçka vlerësoi angazhimin e ambasadores Kim në marrëdhënien mes Shqipërisë dhe Shteteve të Bashkuara të Amerikës, veçanërisht në fushën e Mbrojtjes

Ministrja e Mbrojtjes, Olta Xhaçka priti ditën e martë, më 28 janar 2020, në një takim, ambasadoren e sapoemëruar të Shteteve të Bashkuara të Amerikës në Tiranë, Yuri Kim.

Ky ishte takimi i parë zyrtar i ministres së Mbrojtjes me ambasadoren e re amerikane, ndërkohë që një vit më parë, zonja Kim ishte pjesë e stafit të sekretarit amerikan të Mbrojtjes, gjatë vizitës që ministrja Xhaçka zhvilloi në SHBA.

Në publikimin e ambasadës amerikane nëpërmjet facebook thuhej se “Gjatë takimeve, Ambasadorja Kim shprehu vlerësimin e thellë të Shteteve të Bashkuara për kontributet e Shqipërisë si një aleate e NATO-s dhe mbështetjen e saj të rëndësishme në misionet tona të përbashkëta. Ambasadorja gjithashtu rikonfirmoi angazhimin e Shteteve të Bashkuara në ndihmë teknike për zbatimin e reformës në drejtësi dhe premtori mbështetje të vazhdueshme për rrugën e Shqipërisë drejt anëtarësimit në Bashkimin Europian”.

Në një publikim në rrjetet sociale, ministrja e Mbrojtjes vlerësoi angazhimin e ambasadores Kim në marrëdhënien mes Shqipërisë dhe Shteteve të Bashkuara të Amerikës, veçanërisht në fushën e Mbrojtjes.

“Ishte vërtet një kënaqësi që prita sot në takimin e saj të parë zyrtar, pas prezantimit të letrave të saj kredenciale, ambasadoren e SHBA në Shqipëri, Yuri Kim. E

lumtur që ashtu si në takimin tonë të parë në Pentagon, vitin që shkoj, kur ambasadorja Kim ishte pjesë e stafit të sekretarit amerikan të Mbrojtjes, ndamë të njëjtat vlerësime e konsiderata për nivelin e shkëlqyer të bashkëpunimit mes vendeve tona. Është fat për ne, që

SHBA përfaqësohen në Shqipëri me një zonjë të kalibrit të ambasadores Kim dhe jam optimiste që falë punës e angazhimit të saj, bashkëpunimi e partneritetit mes Departamenteve tona të Mbrojtjes do të vijojë e do të fuqizohet akoma më shumë, duke

ndihmuar në modernizimin e FA dhe duke i mundësuar Shqipërisë të japë një kontribut gjithmonë e më të madh për sigurinë, stabilitetin e paqen krah për krah aleatëve tanë amerikanë.

Mirëserdhe në Tiranë e dashur Yuri!”

Yuri Kim mbërriti në Tiranë si Ambasadorja e Shteteve të Bashkuara të Amerikës në Republikën e Shqipërisë në janar 2020. Ambasadorja Kim, një diplomate karriere, ka punuar mbi sfida kyçe të politikës së jashtme dhe sigurisë kombëtare në mbarë Europën, Azinë dhe Lindjen e Mesme. Ka qenë drejtoreshë e Çështjeve të Europës Jugore dhe ka mbuluar Turqinë, Greqinë, Qipron dhe më gjerë rajonin e Mesdheut Lindor; si drejtoreshë e Zyrës së Çështjeve Europiane të Sigurisë dhe ato Politikë-Ushtarake, ka mbuluar NATO-n dhe Organizatën për Siguri dhe Bashkëpunim në Europë (OSBE). Më parë ka qenë Shefe e Kabinetit e Zëvendës Sekretarit të Shtetit dhe drejtoreshë e Qendrës për Studimin e Administrimit të Diplomacisë. Më herët në karrierën e saj, ka qenë Ndihmëse e Posaçme e Sekretarit të Shtetit Colin Powell, si dhe Ndihmëse e Posaçme e Ndihmës Sekretarit të Shtetit për Çështjet e Azisë Lindore dhe Paqësorisë. Mandatet e saj jashtë SHBA përfshijnë Turqinë, Irakun, Republikën e Koresë, Japoninë dhe Kinën. Yuri Kim ka një diplomë bachelor nga Universiteti i Pensilvanisë dhe një Master në Filozofi nga Universiteti i Kembrixhit.

TËRMETI TRAGJIK NË TURQI

Ministrja Xhaçka: Ndajmë me ju dhimbjen e çdo shqiptari

Ministrja e Mbrojtjes Olta Xhaçka reagon pas tërmetit të fortë që goditi Turqinë më 24 janar 2020, me magnitudë 6.8 ballë e shkallës richter, dhe që ka shkaktuar deri tani 31 viktima e mbi 1.556 të plagosur. Tërmeti ka pasur epiqendrë 9 kilometra larg Sivrice, 19 larg Çüngüş dhe 33 kilometra larg Elazığ. Xhaçka shkruan se, ndan me popullin turk dhimbjen e çdo shqiptari që nuk mund të harrojë solidaritetin e ndihmën e pakursyer që populli turk dha kur Shqipëria ishte në të njëjtën situatë tragjedi. “Me mendje e me zemër pranë popullit turk në këto momente tragjedi. Ndajmë me miqtë tanë dhimbjen e çdo shqiptari që nuk mund të harrojë solidaritetin e ndihmën e pakursyer që populli turk

na dha në të njëjtën situatë tragjedi. Lutem për sa më pak viktima e të lënduar, nga kjo ngjarje e tmerrshme”, shkruan ministrja Xhaçka. Tërmetet

janë të zakonshme në Turqi. Rreth 17,000 njerëz kanë humbur jetën nga një tërmet masiv në qytetin Izmit, më 1999.

Xhaçka pret ambasadorin turk

Projekte të reja, prioritet Emergjencat Civile

Ministrja e Mbrojtjes Olta Xhaçka priti ditën e hënë më 27 janar, në një takim në zyrën e saj ambasadorin e Republikës së Turqisë në Tiranë, Murat Ahmet Yörük. Ministrja i shprehu fillimisht ambasadorit ngushëllimet për viktimat e tërmetit, që mori dhjetëra jetë njerëzish në Turqinë lindore dhe la qindra të plagosur.

Në qendër të këtij takimi ishte bashkëpunimi dhe projektet e reja me palën turke për këtë vit, ku vendin kryesor do ta kenë Emergjencat Civile.

Ministrja Xhaçka i përcolli ambasadorit turk, mirënjohjen e thellë të qeverisë shqiptare për mbështetjen që populli turk dha pas tërmetit të 26 nëntorit, që prej orëve të para e deri në vijim të procesit të rindërtimit.

Kryeministri Rama, në Selinë e NATO-s-Bruksel

Stoltenberg: Investimi i NATO-s në Kuçovë, angazhim ndaj Shqipërisë dhe rajonit

“Ndihej i inkurajuar nga përpjekja e Shqipërisë për të investuar më shumë në mbrojtje dhe ju mbështes në këtë përpjekje”

Kryeministri Edi Rama, në cilësinë e Kryetarit të Zyrës së OSBE-së për vitin 2020, zhvilloi më 29 janar, vizitë në Selinë e NATO-s në Bruksel. Ai u prit nga Sekretari i Përgjithshëm i NATO-s, Jens Stoltenberg i cili falënderoi për pjesëmarrjen e ushtarakëve shqiptarë në operacionet dhe misionet e NATO-s në Kosovë, Afganistan dhe në Shtetet e Balltikut si “kontribute të ngurta” për sigurinë e përbashkët e Aleancës. “Jam inkurajuar nga përpjekjet e Shqipërisë për të investuar më shumë në mbrojtje dhe unë ju mbështes në këtë përpjekje”, tha Stoltenberg. Ai theksoi se investimi i NATO-s në bazën ajrore të Kuçovës tregon përkushtimin e NATO-s ndaj Shqipërisë dhe rajonit. Pasdite Kryeministri Edi Rama u takuar me Këshillin e Atlantikut të Veriut për një shkëmbim mendimesh mbi përparësitë e Kryesisë së OSBE-së shqiptare në vitin 2020.

Konferencë për shtyp e Kryeministrit Rama me Sekretarin e Përgjithshëm të NATO Stoltenberg:

Jens Stoltenberg:

Mirë se u kthyet në selinë e NATO-s. Më vjen shumë mirë që ju takoj sërish. Të gjithë u tronditëm nga tërmeti që goditi Shqipërinë në fund të nëntorit të kaluar dhe ne të gjithë në NATO ndjejmë dhimbjen e atyre që u prekën. Edi, ju vetë pësua një humbje personale. Ju lutem, pranoni ngushëllimet e mia të sinqerta për të gjithë ata që humbën të dashurit e tyre nga ai tërmet i tmerrshëm. NATO-ja u përgjigj përmes qendrës së saj të lehtësimi të katastrofave. Ne mobilizuar ndihmë nga aleatë e partnerë. Kjo tregon se kur aleatët tanë vuajnë, ne qëndrojmë së bashku dhe veprojmë së bashku.

Sot ju uroj mirëseardhjen në NATO si Kryetar i radhës së OSBE-së dhe si Kryeministër i Shqipërisë dhe dua t'ju falënderojmë vërtet për mbështetjen e fortë qoftë për NATO-n, ashtu edhe për punën tuaj të rëndësishme në OSBE si kryetar i radhës i OSBE-së. OSBE-ja është një forum kyç për të diskutuar masat rreth kontrollit të armëve, transparencës ushtarake dhe ndërtimit të besimit. E përgëzoj për rolin që luan ajo në Ukrainë dhe në të gjitha zonat e konfliktit. Të gjitha këto janë masa të rëndësishme për NATO-n, ndaj mund të mbështeteni te përkrahja jonë për rolin tuaj si kryetar i radhës i OSBE-së për këtë vit.

Shqipëria është një aleat e çmuar. Pjesëmarrja juaj në operacionet, misionet dhe dislokimet e NATO-s në Kosovë, Afganistan dhe shtetet Baltike përbën kontribute solide për sigurinë tonë të përbashkët.

Ne mund të mbështetemi tek angazhimin aktiv e pozitiv i Shqipërisë për stabilitetin dhe bashkëpunimin në rajonin e Ballkanit Perëndimor dhe rolin tuaj aktiv në nxitjen e politikës së deryve të hapura të NATO-s. Ndihej i inkurajuar nga përpjekja e Shqipërisë për të investuar më shumë në mbrojtje dhe ju mbështes në këtë përpjekje. Investimi i NATO-s në bazën ajrore të Kuçovës dëshmon angazhimin tonë ndaj Shqipërisë dhe rajonit. Ne do të ndihmojmë dhe kjo do të na ndihmojë të gjithë që të bëhemi më të sigurt, pasi do të forcojë praninë tonë në këtë pjesë të Evropës. Ndaj, Kryeministër Rama, ju falënderoj edhe njëherë për kontributin e madh të Shqipërisë në sigurinë e stabilitetin tonë të përbashkët përmes NATO-s dhe, tani, nëpërmjet kryesimit të OSBE-së. Edhe njëherë, mirë se erdhët, më vjen shumë mirë që jeni këtu.

Edi Rama:

Ju falënderoj shumë
Z. Sekretar i Përgjithshëm, Jens
Gjendem këtu dhe jam i nderuar që vij në cilësinë e kryetarit të radhës së OSBE-së, por edhe për të përfutur nga kjo mundësi për të ndarë me ju diçka më tepër rreth Shqipërisë dhe marrëdhënive me NATO-n. Pikësepari, ju falënderoj shumë për fjalët e ngrohta për tragjedinë që goditi Shqipërinë më 26 nëntor e,

po ashtu, për ndihmën tuaj bujare përmes thirrjes drejtuar aleatëve për të ardhur në ndihmë dhe dua t'ua them edhe publikisht atë që ju thashë në privat, që ne u jemi mirënjohës të gjithëve atyre, ushtarakëve të vendeve anëtare të NATO-s, të cilët, qysh prej ditës së parë, kanë qenë krah nesh e na kanë ndihmuar të përballemi me këtë tragjedi shkatërrimtare. Sa i takon OSBE-së, dua të përsëris se, për ne, kriza në Ukrainë e rreth saj mbetet sfida më e ngutshme e sigurisë në Evropë dhe për këtë arsye ajo është përparësia kryesore e kryesisë shqiptare. Ne do të bëjmë gjithçka mundemi për të mbështetur përpjekjet drejt zgjidhjes paqësore e do të nxisim respektimin e parimeve e angazhimeve të OSBE-së, si dhe zbatimin e plotë të Marrëveshjes së Minskut, duke mbështetur përpjekjet e Grupit Trepalësh të Kontaktit dhe Procesit të Normandisë, me synim zbatimin e angazhimeve që e bëjnë më të lehtë jetën e qytetarëve. Këtu hyn edhe roli i jashtëzakonshëm dhe rëndësia e madhe e pranisë së misionit të posaçëm të monitorimit në Ukrainë, si një instrument thelbësor për të mos përshkallëzuar tensionet dhe për të ecur drejt zgjidhjes së konfliktit. Vendet anëtare të NATO-s janë mes kontribuuesve kryesorë të misionit, si me fonde ashtu edhe me burime njerëzore dhe kjo mbështetje e vazhdueshme është mjaft e mirëpritur. Sa për t'ju dhënë një ide, ka rreth 4 milionë njerëz në të dyja anët e vijës së kontaktit që kanë përfutur nga misioni i posaçëm i monitorimit, i cili ka monitoruar e ndërmjetësuar armëpushimet e lokalizuara në vitin 2019. Në të njëjtën kohë, edhe pse ka pasur 143 viktima ndër civilë, diçka e papranueshme dhe e dhimbshme, kjo është një rënie e konsiderueshme krahasuar me një vit më parë, në 2018 dhe presim me padurim ta ulim më tej. Jam shpresëplotë që edhe nga ana e vendeve anëtare të NATO-s do të ketë ndjeshmëri për të mbështetur shtimin e objekteve teknologjike për të monitoruar zonën e konfliktit, ku, sidomos gjatë natës, ka shumë shkelje të armëpushimit. Së fundi, në radhë por jo për nga rëndësia, dua gjithashtu të rikonfirmoj publikisht atë që rikonfirmova në samitin e NATO-s dhe në takimin tonë privat se Shqipëria,

pavarësisht nevojës për të riorganizuar buxhetin e saj e për të përbaluar nevojat e një operacioni masiv rindërtimi, do të vijojë t'i përmbahet angazhimit për buxhetin e dedikuar NATO-s. Ne do të vazhdojmë t'i qëndrojmë kësaj dhe të plotësojmë objektivat e vendosura së bashku në Uells. Po kështu, ju falënderoj që i keni dhënë kaq ndihmë e mbështetje të rajonit dhe, sidomos, kohët e fundit, me përkrahjen e një zhvillimi mjaft të mirëpritur midis Beogradit dhe Prishtinës për rivendosjen e linjës ajrore. Është vërtet një hap mjaft i rëndësishëm dhe bie plotësisht dakord me ju që duhet ndjekur nga hapa të tjerë në një proces bashkëpunimi paqësor dhe zhvillimi rajonal. Kështu, ju falënderoj edhe njëherë për gjithçka dhe do të vazhdojmë të punojmë krah për krah, pasi ne e konsiderojmë NATO-n një pjesë të rëndësishme të punës sonë në OSBE dhe si një faktor të rëndësishëm në të gjitha përpjekjet tona për ta kryer me sukses misionin tonë e për ta bërë më të mirë jetën e njerëzve gjatë këtij viti.

Denada Shkodrani, Televizioni Publik Shqiptar: Cila do të jetë përparësia e bashkëpunimit tuaj për sigurinë e popullsisë në zonat e konfliktit, si Ukraina?

Stoltenberg: Së pari, ne vlerësojmë shumë bashkëpunimin midis NATO-s e OSBE-së dhe vetëm fakti që Kryeministri Edi Rama është këtu tani dhe do të informojë të 29-të vendet anëtare, aleatët e NATO-s mbi planet dhe ambiciet e mandatit të tij si kryetar i OSBE-së pasqyron rëndësinë e bashkëpunimit midis NATO-s dhe OSBE-së. Së dyti, ne e mbështesim fort OSBE-në në përgjithësi dhe, veçanërisht përpjekjet e saj në Ukrainë. Misioni i posaçëm i monitorimit ka rëndësi të madhe për të ndihmuar në zbutjen e konfliktit, për të zbatuar armëpushimin dhe ne, nga ana e NATO-s, e kemi deklaruar herë pas here se është tejet e rëndësishme që monitoruesit të veprojnë lirish dhe të kenë akses pa pengesa në të gjithë territorin dhe, sigurisht, që është absolutisht e papranueshme që disa prej pajisjeve që ata përdorin e disa prej dronëve survejues janë sulmuar. Kështu, ne mbështesim Kryeministrin

Rama në përpjekjet e tij për të forcur pozicionin dhe veprimtarinë e OSBE-së në Ukrainë. Kjo është kyçe për zbutjen e konfliktit dhe gjetjen e një zgjidhjeje të qëndrueshme e paqësore.

Rama: Më lini të theksoj se përtej panoramës mjaft shqetësuese, janë bërë disa hapa përpara edhe falë përfshirjes dhe përpjekjeve të Kancelares Merkel dhe Presidentit Macron përmes Formatit të Normandisë dhe kemi parë shkëmbimin e një numri të madhe të burgosurish më 29 dhjetor, që është veçanërisht e rëndësishme dhe kam shumë shpresë se do të shohim më shumë nga këta hapa pozitivë që nevojiten menjëherë për të shkuar drejt zgjidhjes paqësore të konfliktit. Ndaj është e rëndësishme të konsolidohet ajo çka është arritur deri tani. Situata është sigurisht mjaft e brishtë, po pikërisht për këtë kemi folur, si të mbështesim procesin dhe si të forcojmë, përmes disa masave të nevojshme, kapacitetet e misionit të posaçëm të monitorimit përmes teknologjisë dhe besimin midis të dyja palëve, duke i ndihmuar e shtyrë drejt hapave më domethënëse.

Ernest Bunguri, Euronews Albania: Kryeministër, ka pasur kohët e fundit disa fërkime, kryesisht përmes medias sociale, midis Tiranës e Teheranit. A paraqesin ato kërcënim real për Shqipërinë e vogël dhe, për rrjedhojë, për NATO-n? Për Sekretarin e Përgjithshëm: A kemi një datë për vendin në të ri që pritet të anëtarësohet, Maqedoninë e Veriut dhe si po ecën procedura në Spanjë. Më tej, si i shihni këto përpjekje bashkëpunimi midis vendeve në rajon dhe, specifiktisht, këto përpjekje për një marrëveshje midis Serbisë dhe Kosovës? Ju faleminderit.

Rama: Shqipëria është krenare që u ka ofruar strehë disa mijëra njerëzve, jetët e të cilëve kërcënoheshin nga regjimi i Teheranit. Kjo është pjesë e traditës sonë, pjesë e asaj që jemi. Ne jemi i vetmi vend që, pas Luftës së Dytë Botërore, kishte më shumë hebrej sesa në fillim të saj. Ndaj e dimë shumë mirë se për hebrejtë Shqipëria ishte një shtëpi e sigurt gjatë periudhës së Holokaustit. Ne e bëjmë si operacion humanitar; për të qenë të sinqertë, nuk ishte shprehje kundër regjimit, por ne

nuk do të ndryshojmë aspak traditën dhe qasjen tonë ndaj këtyre njerëzve, të cilët kanë nevojë për mbrojtje nga një regjim që iu kërcënon jetën. E sa për ta, për veprimtarinë e tyre dashakeqe në Shqipëri, kemi qenë shumë të qartë. Kemi dëbuar ambasadorin e tyre më parë e tani së fundmi njerëz të tjerë të përfshirë në veprimtari që dalin përtej misionit të rregullt diplomatik dhe do të vazhdojmë të qëndrojmë të palëkundur dhe, nga ana tjetër, nuk jemi të vetëm në këtë. Ne jemi pjesë e një aleance të madhe dhe ky operacion është zhvilluar krah për krah me Shtetet e Bashkuara të Amerikës.

Stoltenberg: Thua se të gjithë aleatët e NATO-s e kanë ratifikuar tashmë protokollin e anëtarësimit për Maqedoninë e Veriut, ndaj shpresoj vërtet që Maqedonia e Veriut të bëhet anëtare me të drejta të plota në të ardhmen e afërt. Jam absolutisht i sigurt që do të bëhet anëtare, por, sigurisht, na duhet të respektojmë faktin se ka një proces që duhet zhvilluar në të 29-të parlamentet, përpara ratifikimit të protokollit të anëtarësimit në të gjitha vendet aleate. Sidoqoftë jemi mjaft pranë finalizimit të procesit. Mendoj se anëtarësimi me të drejta të plota i Maqedonisë së Veriut ka rëndësi të madhe për vetë Maqedoninë e Veriut, për të gjithë rajonin dhe për NATO-n dhe mund ta shohim këtë, pasi NATO-ja është zgjeruar gjatë vitit të fundit dhe ky ka qenë një proces historik dhe tejet i rëndësishëm. E kemi parë këtë edhe në Ballkanin Perëndimor. Shqipëria u anëtarësua në vitin 2009. Sërish, kjo ishte diçka e mirë për Shqipërinë, ishte mirë për NATO-n. NATO-ja e Shqipëria punojnë mjaft ngushtë së bashku dhe kjo është me rëndësi për sigurinë tonë të përbashkët. Po kështu, është një mënyrë që NATO-ja të investojë në infrastrukturë dhe përmenda investimin e planifikuar të NATO-s në bazën ajrore të Kuçovës. Ky është një investim i rëndësishëm. Ne kemi vendosur ta bëjmë këtë dhe unë do të sigurohem që zbatimit të nisë sa më shpejt të jetë e mundur. Investimi lidhet me modernizimin e bazës ajrore, modernizimin e pistës së fluturimit, kullës dhe ngritjes së një objekti magazinimi për karburantin dhe municionet. Më pas, kjo bazë mund të përdoret për shumë veprimtari të rëndësishme, përfshi patrullimin nga ajri, trajnimin nga baza ajrore e modernizuar në Shqipëri. Edhe njëherë, kjo është e mirë për Shqipërinë dhe e mirë për të gjitha vendet aleate të NATO-s. Ne e mbështesim fort dialogun midis Prishtinës dhe Beogradit e, për rrjedhojë, mbështesim rinisjen e dialogut, pasi ka qenë i pezulluar prej disa kohësh. Ne besojmë se ky dialog është e vetmja mënyrë për gjetjen e një zgjidhjeje të qëndrueshme e të përhershme politike të konfliktit dhe do ta mbështesim atë, jo vetëm përmes ofrimit të mbështetjes sonë politike, por edhe duke ndihmuar për zgjidhjen e një problemi si është hapësira e ulët ajrore mbi Kosovë. Shpresojmë që të gjejmë një mënyrë për të rëndë dakord për rihapjen e kësaj hapësirë ajrore të ulët, që të ketë trafik të drejtpërdrejtë ajror midis Beogradit dhe Prishtinës dhe po punojmë fort për këtë brenda kuadrit të NATO-s.

“DHURO GJAK, SHPËTO JETË”

FA në fushatën e përvitëshme për dhurimin e gjakut

Edhe këtë fillim viti, FA i bashkohen iniciativës për dhurim vullnetar gjaku nga personeli ushtarak dhe civil i saj, në koordinim e bashkëpunim me Qendrën Kombëtare të Transfuzionit të Gjakut. Paraditen e të enjtes që kaloi më 23 janar 2020, në mjediset e auditorit të Ministrisë së Mbrojtjes u zhvillua ceremonia e hapjes së kësaj fushate, ku morën pjesë zëvendës shefja e Shtabit të Përgjithshëm të Forcave të Armatosura, gjeneral brigade Manushaqe Shehu, komandantë repartesh në FA, drejtorë drejtorish në SHP, drejtori i Qendrës Kombëtare të Transfuzionit të Gjakut z.Kristo Raca, zëvendësdrejtoresha e kësaj qendre znj. Irena Seferi si dhe efektivat dhurues vullnetar të gjakut nga strukturat e Forcave të Armatosura.

Zëvendës shefja e Shtabit të Përgjithshëm të FA, gjeneral brigade Shehu, në fjalën e saj shprehu kënaqësinë e veçantë të përcjellë përshëndetjen në emër të ministrit të Mbrojtjes dhe shefit të Shtabit të Përgjithshëm për të gjithë pjesëtarët e Forcave të Armatosura, që u bënë pjesë e këtij eventi të rëndësishëm të dhurimit të gjakut.

Gjenerale brigade Shehu, tha se “Tashmë po bëhen vite që personeli i Forcave të Armatosura dhuron gjak në mënyrë vullnetare. “Të dhurosh gjak, do të thotë të shpëtosh jetë”. E pikërisht Forcat e Armatosura në mënyrë të ndryshme shpëtojnë jetë, të cilën ua dikton misioni i tyre, por mbi të gjitha shpirti i tyre human dhe ndjenja e lartënjërzore që i karakterizon në çdo hap gjatë kryerjes së detyrave. Forcat e Armatosura shpëtojnë jetë nëpërmjet pjesëmarrjes në ndihmë të popullsisë gjatë emergjencave civile, nëpërmjet transportit të të sëmurëve me helikopter, dhënies së ndihmës në det atyre që rrezikojnë të mbyten, shpëtojnë jetë gjatë ndërhyrjes për shuarjen e zjarreve, gjatë përmbajtjeve, rënies së dëborës, gjatë pasojave si rezultat i rënies së tërmetejeve, ku shembulli më i mirë ishte pas rënies së tërmetit të 26 nëntorit të vitit të kaluar”.

Zëvendësdrejtoresha e Qendrës Kombëtare të Transfuzionit të Gjakut znj. Seferi në fjalën e saj vlerësoi kontributin e FARSH, të cilat kanë qenë prej vitesh dhe janë një mbështetje e vyer dhe konsistente në dhurimin vullnetar të gjakut. Znj. Seferi i falënderoi të pranishmit duke i siguruar që personeli i Forcave të Armatosura po kontribuon për një të mirë kombëtare, po kontribuon për të pasur gjak të mjaftueshëm e të sigurtë për të gjithë njerëzit në nevojë dhe kryesisht për fëmijët talasemikë.

Në kuadër të fushatës së dhurimit vullnetar të gjakut, që ka filluar prej disa ditësh, efektivet e Forcës Tokësore i janë bashkuar sërish kësaj fushate me 70 efektive. Në këtë nismë efektivat e Forcës Tokësore nxjerrin në pah humanizmin e tyre duke dhuruar gjak për të shpëtuar jetë. Dhurimi vullnetar i gjakut u zhvillua në ambientet e Qendrës Shëndetësore të garnizonit “Skënderbej” ku efektivet vullnetarë morën takim dhe me zëvendës shefin e Shtabit të Përgjithshëm gjeneral brigade Manushaqe Shehu. Fushata e dhurimit të gjakut, do të vazhdojë edhe në ditët

në vijim, në repartet e tjera të Forcës Tokësore.

Dhurimi i gjakut, u bë nën praninë dhe kujdesin e personelit shëndetësor të Qendrës Kombëtare të Transfuzionit të Gjakut, si dhe të personelit shëndetësor

të Batalionit të Mbështetjes së Shtabit të Përgjithshëm. Gjatë ditës së sotme numri i dhuruesve ishte relativisht i lartë, proces i cili do të vijojë në ditët në vazhdim edhe në strukturat e tjera të Forcave të Armatosura.

Përfundon Kursi Bazë i Oficerit i cili zgjati 4 muaj

FT: Janë trajnuar 31 kursantë, 4 femra dhe 27 meshkuj

Në mjediset e Qendrës Stërvitore të Forcës Tokësore, u zhvillua më 24 janar 2020, ceremonia e përfundimit të Kursit Bazë të Oficerit, kurs i cili zgjati 4 muaj trajnim intensiv në mjediset e reja bashkëkohore të Qendrës së Stërvitjes. Në këtë kurs u trajnuan 31 kursantë, 4 femra dhe 27 meshkuj. Qëllimi këtij kursi ishte trajnimi i nëntogerëve të rinj për të shërbyer si komandant toge, ose detyra të njësuara me të, në specialitetin Këmbësori. Në këtë ceremoni morën pjesë zëvendëskomandanti i Forcës Tokësore gjeneral brigade Tonin Marku dhe komandanti i Qendrës Stërvitore kolonel David Rroku. Në fjalën e tij përshëndetëse, kolonel Rroku theksoi “Stafi mësimdhënës i kësaj qendre do të bëjë gjithnjë vlerësim real sipas meritës së gjithsecilit, duke mos u bërë pjesë e formalitetit.” Gjeneral brigade Marku falenderoi stafin për punën e palodhur dhe përkushtimin e treguar për përgatitjen e brezave ndër vite. Qendra Stërvitore do të vazhdojë të thellojë punën për rritjen e profesionalizmit të nënoficerëve dhe oficerëve të Forcave të Armatosura.

“DIREKTIVA E MBROJTJES 2020”

Trinomi i angazhimit dhe bashkëpunimi ndërkombëtar

Në Direktivën e Mbrojtjes 2020 është përcaktuar qartë angazhimi dhe bashkëpunimi ndërkombëtar, konkretizuar në tre drejtime kryesore.

Së pari, bashkëpunimi ndërkombëtar. Angazhimi nërkombëtar dhe bashkëpunimi me vendet partnere në fushën e mbrojtjes të jetë në harmoni të plotë me interesat kombëtare dhe strategjike të sigurisë së Republikës së Shqipërisë dhe të bazohet në ndërtimin e marrëdhënieve të karakterizuara nga fryma e mirëkuptimit dhe bashkëpunimit, si dhe të mbështesë proceset integruese të vendit tonë në Bashkimin Evropian.

Në kuadër të angazhimeve me Aleancën, takimi i Ministrave të Mbrojtjes të vendeve të NATO-s, që do të mbahet në qershor 2020 në Tiranë, të jetë prioriteti kryesor i punës së strukturave të MM/FARSH-it. Do të përshpejtohet ndërveprimi me NATO-n, për përmbushjen e detyrimeve të Paketës së Paketës së Objektive dhe Kapaciteteve. Të punohet për përafrimin e legjislacionit shqiptar me atë të BE-së në fushën e sigurisë dhe mbrojtjes dhe të orientohemi drejt nismave të ndryshme të mbrojtjes në kuadër të Politikës së Përbashkët të Sigurisë dhe Mbrojtjes.

Së dyti, bashkëpunimi rajonal. Të ndërmarren inisiativa për rritjen e bashkëpunimit në fushën e mbrojtjes dhe sigurisë, me qëllim zhvillimin e aftësive dhe kapaciteteve rajonale të mbrojtjes dhe qëndrueshmërisë si dhe integrimin e plotë të vendeve të rajonit në institucionet euroatlantike.

Në inisiativat rajonale në fushën e mbrojtjes dhe sigurisë të vijohet promovimi i “politikës së deryve të hapura”, për vendet e tjera të rajonit (në veçanti

Kosovës), të cilat aspirojnë të jenë pjesë e këtyre forumeve, si mënyra më e mirë në funksion të nxitjes më tej të marrëdhënieve të fqinjësisë së mirë, rritjes së bashkëpunimit midis vendeve dhe për përbashkimin e sfidave të përbashkëta të sigurisë.

Kryesimi i Sekretariatit të SEDM-it dhe përmbushja e detyrimeve gjatë vitit 2020 të jenë prioriteti kryesor në fushën e bashkëpunimit rajonal. Të punohet për materializimin e përfaqësimit të përbashkët të vendeve të A-5 në misionin e NATO-s në Irak”.

Së treti, kontributi në operacionet dhe inisiativat ndërkombëtare. Përmbushja e të gjitha angazhimeve operacionale, në përputhje me tri detyrat thelbësore të Aleancës: Mbrojtja Kolektive, Menaxhimi i Krizave

dhe Siguria Bashkëpunuese, të shprehura në Konceptin Strategjik të saj, të jenë fokusi kryesor i punës në kë drejtim. Ndërkohë të vijojë kontributi për sigurinë kolektive dhe pjesëmarrja aktive në operacione, misione dhe inisiativa në kuadër të NATO-s, BE-së, OKB-së dhe koalicionëve të vullnetit, në veçanti në luftën kundë terrorizmit dhe ekstremizmit të dhunshëm, duke synuar një rol promovues, aktiv, kontribues për konsolidimin e sigurisë, stabilitetit dhe paqes në rajon dhe në botë.

Direktiva e Mbrojtjes 2020 do të orientojë gjithë veprimtarinë e Forcave të Armatosura të Republikës së Shqipërisë në përmbushjen e misionit dhe detyrave të saj.

Zëvendëskomandanti i Forcës Ajrore, kolonel Editson Zarka

Prioritet 2020: Radari 3D-projekt madhor për Forcat Ajrore

Ritja e kapaciteteve operationale të vëzhgimit ajror do të jetë një nga prioritetet e Forcës Ajrore për vitin 2020. Zëvendëskomandanti i Forcës Ajrore, kolonel Editson Zarka shpjegon se instalimi dhe vënia në funksion të plotë e radarit 3D është një projekt madhor që ka filluar që në vitin 2017, por që do të kulmojë këtë vit.

“Kjo do të sjellë rritjen e mëtejshme të zbulueshmërisë së objekteve ajrore, mbulimin më të mirë të hapësirës ajrore shqiptare, integrimin me elementet e komandim-kontrollit kombëtar dhe atë të NATO, si dhe rritjen e efikasitetit të menaxhimit të trafikut ajror ushtarak e më gjerë.”, - thotë kolonel Zarka. Baza Ajrore e Kuçovës, e cila do të shndërrohet në një bazë taktike ajrore e NATO si një projekt madhor i vendit, ministrisë së Mbrojtjes dhe Forcave tona të Armatosura është një tjetër prioritet i rëndësishëm në punën e Forcës Ajrore për këtë vit. “Puna e filluar vitin që shkoi do të finalizohet me jetësimin e disa nën-projekteve, të cilat do të bëhen të mundura në bashkëpunim të ngushtë me NSPA (NATO Support and Procurment Agency)”, thekson zëvendës komandanti i FAj. Rritja e kapaciteteve operationale të Forcës Ajrore është një tjetër element i rëndësishëm ku në fokus do të jenë Baza Ajrore Farkë dhe Qendra e Kontroll - Raportimit.

Trajnimi dhe stërvitja do të marrin një dimension të ri përse i përket

“Kjo do sjellë rritjen e zbulueshmërisë së objekteve ajrore dhe integrimin me elementet e komandim-kontrollit kombëtar dhe atë të NATO-s”

përzgjedhjes dhe trajnimit të pilotëve të rinj, ashtu edhe ruajtjes së aftësisë operationale të pilotëve në kuadër të NATO. Fokus i Forcës Ajrore

për vitin e sapo nisur do të jetë edhe përmeshja e misionit për të shërbyer sa më mirë, sidomos në situata e emegjencave civile.

TRINOMI AFA, B2K DHE BATALIONI KOMANDO

Konferenca e Specifikimeve Teknike të Stërvitjes (ESC)

Paraditen e dates 15 janar, ditën e mërkurë, të javës që kaloi, në Qendrën e Simulimit u zhvillua Konferenca e Specifikimeve Teknike të Stërvitjes (ESC) tre-shkallëshe me Akademinë e Forcave të Armatosura, b2k dhe batalionin Komando të Forcës Tokësore. Në takim morën pjesë, përfaqësues të SHPFA (një ekip i J-3/7, kryesuar nga Drejtori i Operacioneve dhe Stërvitjes, Kolonel Leonard Çoku), përfaqësues të AFA (Departamenti i Operacioneve), përfaqësues të KDS, si dhe përfaqësues të FT (b2K dhe Batalionit Komando). Konferenca startoi me një prezantim të shkurtër paraqitur nga Qendra e Simulimit, rreth mesimeve të identifikuara nga stërvitja “Shqiponja 2019”. Më tej, konferenca përcaktoi specifikimet teknike të stërvitjes që kanë të bëjnë me; konceptin, objektivat, strukturën, llojin e saj, programin e planifikimit, grupin e planëzimit, etj.

MINISTRIA E MBROJTJES: NUK RAPORTOHEN DËME

Tjetër lëkundje tërmeti, magnitudë 4.9 shkallës rihter

Ministria e Mbrojtjes jep të dhënat për lëkundjet e tërmetit që tronditi Shqipërinë, mbrëmjen e të martës, datë 28 janar 2020, ku janë ndierë deri në Kosovë. Sipas Ministrisë së Mbrojtjes, IGJEUM njoftoi paraprakisht se tërmeti ishte me magnitudë 4.9, me thellësi 7 km, me epiqendër në veri fshatin Bubq. “Goditja kryesore e orës 21.15 me magnitudë 4.9 i shkallës rihter, me thellësi 7 km, me epiqendër në fshatin Bubq. Goditja është shoqëruar nga pasgoditje me të vogla, të cilat shoqërojnë aktivitetin sismik te 26 Nentorit. Nga komunikimi me bashkitë Durrës, Diber, Gjirokastrë, Fier, Vlorë, Shkoder dhe Lezhë nuk raportohen dëme ne njerez apo materiale, deri tani. Nuk raportohen dëme ne Korçë e Pogradec ku janë ndier lëkundje të lehta”, deklaroi Ministria e Mbrojtjes, të martën në mbrëmje, menjëherë pas rënies së tërmetit. “Kjo ngjarje vjen pak ditë pas periudhës 2 mujore nga 26 nëntori. Periudhat

pas tërmetore kanë intervale kohore të qeta por ka edhe intervale kur aktiviteti sismik fillon dhe shfaqet e jep dhe jep ndjeshmëri të lartë. Kjo periudhë do ketë përsëritje të aktivitetit sismik. Energjia kryesore ishte në datën 26 nëntor por ajo pjesë e energjisë së ngulur

ka pasur dhe efektet më pas. Edhe kjo ngjarje 4.9 nuk futet në ngjarjet sismike të forta por të moderuara. Nuk është një ngjarje e jashtëzakonshme gjenerimi i një tërmeti me magnitudë 4.9 dy muaj pas nga ngjarja kryesore”, deklaroi për median sizmologu Rexhep Koçi.

Qendra Stërvitore e Forcës Ajrore

Filloi Kursi Bazë i Nënoficerit Faza II

Në datën 27 janar 2020, në Qendrën Stërvitore të Forcës Ajrore, filloi Kursi Bazë i Nënoficerit Faza II, specialiteti Forcë Ajrore. Ky kurs do të ketë një kohëzgjatje prej 8 javësh.

Programi mësimor do të jetë i ndarë në dy faza. Në fazën e parë, e cila ka një kohëzgjatje 2 javore do të trajtohen temat e arsimit të përgjithshëm. Faza e dytë do të synojë përgatitjen e kursantëve me njohuri të plota teorike dhe shprehitë praktike në të cilat do të përfshihen temat e specialitetit të Forcës Ajrore konkretisht: njohuri për helikopterin, trafikun ajror, kërkim shpëtimi (SAR), njohuri për radarin etj.

KËSHILLI I MINISTRAVE, 15 JANAR 2020

Memorandum me Departamentin e Mbrojtjes (SHBA)

Paisje për shërbimet e koduara të sigurisë në komunikim

Qeveria shqiptare ka miratuar në mbledhjen saj, më 15 janar 2020, fimosur nga kryeministri Edi Rama, vendimin “Për miratimin në parim, të Memorandumit të Mirëkuptimit, ndërmjet Këshillit të Ministrave të Republikës së Shqipërisë, të përfaqësuar nga Drejtoria e Shifrës së Ministrisë së Mbrojtjes, dhe Qeverisë së Shteteve të Bashkuara të Amerikës, të përfaqësuar nga Departamenti i Mbrojtjes, Agjencia e Shpërndarjes dhe Kontabilitetit të Komisionit Ushtarak, NATO (DACAN) në lidhje me dhënien e paisjeve dhe të shërbimeve të sigurisë për komunikimin, në kuadrin e infrastrukturës së menaxhimit të çelsave Kriptografikë, të Koduar, në Organizatën e Traktatit të Atlantikut Verior (NATO KMI)”. Kështu në mbështetje të nenit 100 të Kushtetutës dhe të nenit 10, të ligjit nr.43/2016, “Për mar-

rëveshjet ndërkombëtare në Republikën e Shqipërisë”, me propozimin e ministrit të Mbrojtjes, Këshilli i Ministrave, vendosi “miratimin, në parim, të memorandumit të mirëkuptimit, ndërmjet Këshillit të Ministrave të Republikës së Shqipërisë, të përfaqësuar nga Drejtoria e Shifrës së Ministrisë së Mbrojtjes, dhe qeverisë së Shteteve të Bashkuara të Amerikës, të përfaqësuar nga Departamenti i Mbrojtjes, Agjencia e Shpërndarjes dhe Kontabilitetit të Komisionit Ushtarak, NATO (DACAN), në lidhje me dhënien e paisjeve dhe të shërbimeve të sigurisë për komunikimin, në kuadrin e infrastrukturës së menaxhimit të çelësve kriptografikë, të koduar, në Organizatën e Traktatit të Atlantikut Verior (NATO KMI), sipas tekstit që i bashkëlidhet këtij vendimi”.

Këshilli i Ministrave, 20 Janar 2020

Strategjia për mospërhapjen e armëve të dëmtimit në masë

Në Armët e Shkatërrimit në Masë (ADM) përfshihen armët kimike, biologjike, radiologjike dhe bërthamore të shkaktjnë dëme në shkallë të gjerë në njerëz, infrastruktura, etj.

Në mbështetje të nenit 100 të Kushtetutës, me propozimin e ministrit të Mbrojtjes, Këshilli i Ministrave, më 20 janar 2020, miratoi vendimin “Për strategjinë kombëtare për mospërhapjen e armëve të dëmtimit në masë dhe të planit të veprimit për zbatimin e tij”.

Mbi bazën e këtij vendimi qeveria vendosi “Miratimin e Strategjisë Kombëtare për Mospërhapjen e Armëve të Dëmtimit në Masë dhe të planit të veprimit për zbatimin e saj, sipas tekstit bashkëlidhur këtij vendimi. Per këtë ngarkohen Ministria e Mbrojtjes, Ministria e Brendshme, Ministria për Evropën dhe Punët e Jashtme, Ministria e Financave dhe Ekonomisë, Ministria e Drejtësisë, Ministria e Shëndetësisë dhe Mbrojtjes Sociale, Ministria e Arsimit, Sportit dhe Rinisë, Ministria e Infrastrukturës dhe Energjisë, Ministria e Turizmit dhe Mjedisit, Ministria e Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural dhe Shërbimi Informativ i Shtetit për zbatimin e këtij vendimi. Strategjia Kombëtare për Mospërhapjen e Armëve të Dëmtimit në Masë (M-ADM) përcakton kuadrin e përgjithshëm të masave, mekanizmave dhe veprimeve që RSH do të ndërmarrë për mospërhapjen e ADM-ve dhe jep udhëzime për përmirësimin e procedurave ekzistuese dhe implementimin e masave, mekanizmave dhe instrumenteve të reja për parandalimin e përhapjes së ADM-ve.

Ministria e Mbrojtjes, nëpërmjet AKSHE (Autoriteti i Kontrollit Shtetëror të Eksporteve) do të sigurojë mbikëqyrjen dhe zbatimin nga individët dhe subjektet e biznesit, të ligjeve që lidhen me eksportin dhe importin në RSH të mallrave me përdorim të dyfishtë, mallrave ushtarake dhe mallrave të teknologjisë me përdorim të dyfishtë. Eksporti, importi dhe transiti në vende të caktuara, është i ndaluar ose i lejuar vetëm nën kushte strikte, për të gjitha mallrat që mund të përdoren për prodhimin e ADM. Ministria e Mbrojtjes ka përgjegjësi menaxhimit e njohurive, informacionit edhe ekspertizës që ka brenda FARSH, si dhe zhvillimin e kapaciteteve operacionale që do të adresojnë incidentet në rast përhapjeje apo përdorimi të ADM-ve. AKSHE (Autoriteti i Kontrollit Shtetëror të Eksporteve) përbush rolin e saj në bashkëpunim me gjithë institucionet e tjera, veçanërisht me Doganat dhe MPB, të cilat janë aktorët kryesorë për mospërhapjen e ADM. Në këtë kontekst, AKSHE (Autoriteti i Kontrollit Shtetëror të Eksporteve) dhe Dogana, do të zbatojnë plotësisht kornizën ligjore dhe aktivitetet për kontrollin e mallrave ushtarake dhe atyre me përdorim të dyfishtë, sipas Memorandumit të Bashkëpunimit të nënshkruar në 15 dhjetor 2011 mes dy institucioneve.

Ndërkohë informimi i publikut dhe ngritja e vetëdijes mbi rreziqet që lidhen me përhapjen e ADM, është pjesë integrale e aktiviteteve për të arritur efikasitetin në mospërhapjen e ADM.

Informimi i publikut do të ndikojë në përbushjen e parimit të transparencës dhe llogaridhënies dhe do të krijojë kushtet për krijimin dhe rritjen e besimit tek shteti, si dhe do të ndikojë në uljen e motivimit që një person fizik ose juridik të angazhohet në veprimtari kriminale, të lidhura me përhapjen ADM.

Armët e Shkatërrimit në Masë (ADM) janë armë me kapacitet shkatërrim të lartë dhe që mund të përdoret në atë mënyrë, që shkakton dëme në shkallë të gjerë në njerëz, infrastruktura dhe burime të tjera. Në to përfshihen armët kimike, biologjike, radiologjike dhe bërthamore. Misioni i kësaj Strategjie është përcaktimi i synimeve, objektivave dhe aktiviteteve për të siguruar mospërhapjen e ADM-ve, si dhe të harmonizojë veprimet kombëtare ndërinstitucionale (dhe ndërkombëtare) për të arritur objektivat e Strategjisë së MADM-së.

Strategjia e Mospërhapjes së ADM është një tjetër dokument i sigurisë kombëtare, e cila orienton të menduarit dhe të vepruarit në mjedisin e sotëm, ku sikurse siguria edhe rreziqet nuk mund të trajtohen të shkëputur, por të lidhura me njëra-tjetrën. Ky dokument është në zbatim të detyrimeve që rrjedhin nga Strategjia e Sigurisë Kombëtare (SSK) dhe nga dokumentet e tjera strategjike të RSH, bazohet në Konceptin Strategjik të Aleancës (Lisbonë 20-10), si dhe reflekton detyrimet që rrjedhin nga rezoluta 1540 e Këshillit të Sigurimit të OKB-së. Strategjia për mospërhapjen e ADM, mbështetet me planin e veprimit

për plotësimin e kuadrit ligjor, zhvillimin e kapaciteteve dhe hartimin e procedurave efikase për zbatimin e saj. Procesi i zbatimit të strategjisë, do të përfshijë përbushjen e synimeve dhe objektivave, sipas fushave përkatëse që mbulojnë institucionet. Monitorimi dhe vlerësimi i rezultateve, do të bazohet në indikatorët për të matur progresin në përbushje të objektivave të kësaj strategjie. Procesi i monitorimit do të bëhet nga institucionet përgjegjëse nën drejtimin e MPB. Strategjia për mospërhapjen e ADM do të rishikohet si rregull, pas pesë vjetësh, në varësi të zhvillimeve të situatës dhe mjedisit të sigurisë.

Shqipëria është dhe do të jetë e angazhuar në përbushjen e të gjitha detyrimeve që rrjedhin nga traktatet, konventat dhe marrëveshjet ndërkombëtare të nënshkruara prej saj, që lidhen me mos-përhapjen e ADM-ve. Përveç përbushjes së detyrimeve të traktatëve, konventave dhe marrëveshjeve, Shqipëria zbaton dhe do të vijojë të zbatojë me korrektësi të gjitha procedurat, normat dhe rregullat përkatëse të NATO-s, BE-së, si dhe Rezolutat e Këshillit të Sigurimit dhe OKB-së, duke marrë pjesë aktive në regjimet dhe iniciativat e mospërhapjes së ADM.

Kjo strategji do të mundësojë përbushjen e detyrimeve që ka vendi ynë si anëtar i NATO-s dhe detyrimeve në kuadër të organizatave ndërkombëtare (OKB dhe OSBE). RSH duke aspiruar anëtarësimin në BE, njëkohësisht pranon edhe detyrimet që rrjedhin nga ky anëtarësim, ku sipas strategjisë

së sigurisë evropiane, një nga pesë kërcënimet kryesore ndaj sigurisë është edhe përhapja e ADM-ve.

Veçanërisht, Shqipëria i ka përbushur detyrimet e saj në lidhje me implementimin e Rezolutës 1540 (2004) të KS të OKB, për harmonizimin e legjislacionit kombëtar me atë ndërkombëtar, për të parandaluar përhapjen e ADM. Shqipëria është anëtare e të gjitha organizatave kryesore ndërkombëtare dhe rajonale, që kanë si qëllim kryesor të tyre, mos-përhapjen e ADM-ve dhe sistemeve të shpërndarjes të tyre si: OKB, NATO, OSBE, IAEA, OPCW, RCC, RACVIAC. Ajo duke kontribuar në forcimin e stabilitetit, paqes dhe sigurisë në rajon dhe botë, është bërë pjesë ose mbështet marrëveshje dhe konventat

më të rëndësishme ndërkombëtare, që trajtojnë fenomenin e mospërhapjes së armëve të dëmtimit në masë, të tilla si: Traktati i Mospërhapjes së Armëve Nukleare (Treaty on Non-Proliferation of-Nuclear Weapons-NPT), 1990. Konventa e Armëve Kimike (Chemical Weapons Convention-Convention on the Prohibition of the Development, Production, Stockpiling and use of Chemical Weapons, and their Destruction-CWC), 1993. Traktati i Ndalimit të Provave Bërthamore, (Treaty on Comprehensive Nuclear Test Ban-CTBT), 2003. Protokolli i Gjenezës që ndalon përdorimin e armëve kimike (The Protocol for Prohibiting the use in war of toxic, poison gas and germ weapons, Geneva 1925), etj.

KËSHILLIT TË MINISTRAVE, 15 JANAR 2020

Ministria e Mbrojtjes, shtesë në inventarin e pronave të paluajtshme

Në mbledhjen e Qeverisë të datës 15 janar 2020 është miratuar vendimi “Për disa shtesa dhe ndryshime në Vendimin Nr.515, datë 18.7.2003, të Këshillit të Ministrave, “Për miratimin e listës së inventarit të pronave të paluajtshme shtetërore, të cilat i kalojnë në përgjegjësi administrimi Ministrisë së Mbrojtjes, të ndryshuar”.

Kështu në mbështetje të nenit 100 të Kushtetutës dhe të neneve 8, pika 3, 10 e 13, të ligjit nr.8743, datë 22.2.2001, “Për pronat e paluajtshme të shtetit”, të ndryshuar, me propozimin e ministrit të Mbrojtjes, Këshilli i Ministrave, vendosi: “Në vendimin nr.515, datë 18.7.2003, të Këshillit të Ministrave, të ndryshuar, bëhen shtesat dhe ndryshimet, si më poshtë vijon: a) Në listën e inventarit të pronave të paluajtshme shtetërore, të cilat i kalojnë në përgjegjësi administrimi Ministrisë së Mbrojtjes, shtohen pronat me nr. rendorë nga 1 376 (një mijë e treqind e shtatëdhjetë e gjashtë) deri në 1 432 (një mijë e katërqind e tridhjetë e dy), sipas formularëve dhe planrilevimeve bashkëlidhur. Lista përbëhet nga 59 (pesëdhjetë e nëntë) fletë inventari dhe 58 (pesëdhjetë e tetë) fletë plane rilevimi që janë pjesë përbërëse e këtij vendimi; b) Në listën e inventarit bashkëlidhur vendimit nr.515, datë 18.7.2003, të Këshillit të Ministrave, të ndryshuar, përmasat e pronave zëvendësohen me përmasat e përcaktuara në formularët dhe planrilevimet bashkëlidhur këtij vendimi. Lista përbëhet nga 87 (tetëdhjetë e shtatë) fletë inventari dhe 89 (tetëdhjetë e nëntë) fletë plane rilevimi që janë pjesë përbërëse e këtij vendimi. Ngarkohen Ministria e Mbrojtjes dhe Agjencia Shtetërore e Kadastrës për zbatimin e këtij vendimi. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në “Fletoren zyrtare”.

“Kursi i titullimit të Oficerit të Forcës Tokësore”

Një kandidat për Akademinë Mbretërore në Britaninë e Madhe

Afati kohor për dorëzimin e dokumentacionit pranë Qendrës së Personel Rekrutimit është deri në 10 prill 2020

Qendra e Personel Rekrutimit, pranë Ministrisë së Mbrojtjes, ka shpallur më 31 dhjetor 2019, kriteret për rekrutimin e 1 (një) kandidati për të ndjekur “Kursin e titullimit të Oficerit të Forcës Tokësore”, i cili do të zhvillohet në Akademinë Mbretërore të Forcës Tokësore në Sandhurst, në Britaninë e Madhe, në periudhën 08 qershor 2020 - 06 gusht 2021. Afati kohor për dorëzimin e dokumentacionit pranë Qendrës së Personel Rekrutimit është deri në 10 prill 2020.

Kriteret e pranimit të kandidatëve

Të ketë shtetësi shqiptare. Të mos jetë i dënuar apo i ndjekur penalisht nga organet e drejtësisë brenda dhe jashtë vendit. Të jetë në moshë jo më shumë se 27 vjeç, në momentin e titullimit (07 gusht 2021, sipas ligjit nr. 59/2014, “Për karrierën ushtarake në Forcat e Armatosura). Të jetë ushtarak/civil (rekrut, ushtarë, nënoficerë dhe nëntogerë të rinj të cilëve nuk kanë kryer kursin bazë të oficerit), të cilët kanë përfunduar minimumi studimet “bachelor”, brenda ose jashtë vendit, të njohur dhe ekuivalentuar nga Ministria e Arsimit dhe Sporteve të Republikës së Shqipërisë. Të ketë notën mesatare të lëndëve të të gjitha viteve të arsimit të lartë (bachelor), jo më pak se 6 (gjashtë). Kandidatët duhet të zotërojnë gjuhën angleze, mbi 71 pikë në testimin ALCPT ose 2/2/2/2 sipas STANAG 6001. Të ketë gjatësinë trupore jo më pak se 170 cm për meshkujt dhe jo më pak se 165cm për femrat. Të ketë aftësi për të notuar deri 100 m, në çdo stil të notit. Të mos jetë i larguar nga puna në administratën qendrore ose lokale (nëse ka qenë i punësuar para aplikimit), për shkelje të dispozitave të kodit të punës ose legjislacionit në fuqi. Kjo kërkesë aplikohet për kandidatët që nuk janë pjesë e FA. Të ketë një trup me fizik të rregullt, të shëndetshëm nga të gjitha pikëpamjet, pa asnjë mangësi apo shenja që deformojnë pamjen. Të mos jetë bartës i virusit HIV, Hepatit B

dhe SST (Sëmundje Seksualisht të Transmetueshme); të mos ketë kaluar apo të vuajë nga sëmundje të zemrës, veshkave, hepatite, pulmonare, neuropsikiatrike, sistemit lokomotor (sistemit kockor dhe lëvizjes) apo të ketë qenë ose të jetë përdorues i lëndëve narkotike. Të jetë vlerësuar i aftë për të shërbyer në FA gjatë ekzaminimit mjekësor në Njësinë Mjekësore Ushtarake.

Kandidatët që rekrutohen nga radhët e Forcave të Armatosura përveç kriterëve të mësipërme duhet të plotësojnë edhe kriteret e mëposhtme: a. Të kenë vlerësimin e punës jo më pak se “shumë mirë”; b. Të mos kenë asnjë masë disiplinore në fuqi.

Kandidatët nuk mund të regjistrohen për ndjekjen e studimeve në institucionet arsimore ushtarake jashtë vendit, në rast se: a) Zotërojnë diplomë ushtarake për nivelin arsimor për të cilin aplikojnë; b) Kanë fituar më parë statusin e studentit ushtarak; c) Kanë qenë kontingjent i Forcave të Armatosura

për ndjekjen e studimeve ushtarake brenda dhe jashtë vendit dhe nuk i kanë përfunduar studimet. Kandidati që nuk plotëson qoftë edhe një nga kriteret e përmendura më sipër, s’kualifikohet.

Dokumentet për regjistrim

Kandidatët për regjistrim duhet të paraqesin pranë zyrës së pranimit në Qendrën e Personel Rekrutimit, Tiranë, dokumentacionin e mëposhtëm: Kërkesë me shkrim e nënshkruar nga kandidati për ndjekjen e studimeve ushtarake në “Kursin e titullimit të Oficerit të Forcës Tokësore”, që do të zhvillohet në Britaninë e Madhe. Formular me të dhënat personale sipas formatit të përcaktuar, ANEX A. Fotokopje e noterizuar e dokumentit zyrtar (diplomës) që vërteton përfundimin e arsimit të lartë (minimumi bachelor) së bashku me listën e notave. Fotokopje e kartës së identitetit. Fotografi për dokument (4x6), 2 (dy) copë. Fotokopje të pasaportës e vlefshme

për jashtë shtetit. Raport i aftësisë në punë të lëshuar nga mjeku i familjes i qendrës shëndetësore së vendbanimit. Analizat e gjakut për hepatitin B dhe C, HIV/AIDS dhe grupin e gjakut të lëshuar nga Qendra Kombëtare e Transfuzionit të Gjakut ose bangat e gjakut apo drejtoritë e Shëndetit Publik në rrethet ku banojnë. Formularët e vetëdeklarimit që plotësohen në momentin e aplikimit pranë zyrës së pranimit në Qendrën e Personel Rekrutimit, për gjendjen shëndetësore dhe për procedim penal ose jo, si dhe është ose jo i dënuar.

Dokumentacioni që duhet të paraqesin kandidatët e kualifikuar dy javë pas përfundimit të testimit:

Dëshmi penaliteti. Vërtetim nga gjykata që nuk është në proces gjyqësor. Vërtetim nga prokuroria që nuk është në proces hetimi. Vërtetim nga përmbartimi. Ekzaminimet për agjentët infektivë (Hepatit B, Hepatit C, HIV/AIDS) dhe raportin

mjekësor të lëshuar nga komisioni mjeko-ligjor, në Njësinë Mjekësore Ushtarake.

Datat e testimit:

Testi i Gjuhës së Huaj: 13.04.2020
Testi Fizik: 13.04.2020 Testi Intellektual: 14.04.2020 Testi Psikologjik: 14.04.2020 Kadeti që do të përzgjidhet do të testohet edhe nga pala britanike në testin e aftësive fizike, i cili përfshin: Vrapim 2 km, në kohën 10 min e 15 sekonda. Hedhje topi 4 kg, në largësi mbi 3.1 metra. Shtytje me këmbë deri në 76 kg.

Formulari për gjendjen shëndetësore

A keni marrë goditje në kokë këto 5 vitet e fundit? A keni patur ndonjë tronditje në kokë këto 5 vitet e fundit? A keni patur ndërhyrje kirurgjikale dentare brenda muajit të fundit? A keni kryer ndërhyrje kirurgjikale në trupin tuaj? A keni pasur thyerje të kockave të ndryshme të trupit Brenda 1 viti? A keni marrë apo jeni duke marrë mjekim kundër përdorimit të alkolit apo substancave narkotike të ndryshme? A keni ndonjë shqetësim neurologjik apo psikologjik që lidhet me mirëfunksionimin e organizmit tuaj? A keni pasur ndonjë shqetësim shëndetësor në zemër apo të tensionit arterial? A keni pasur apo keni ndonjë çrregullim apo infeksion të organeve të dëgjimit (veshit) dhe frymëmarrjes (hundës) në muajin e fundit? A keni pasur problem të tjera shëndetësore (nëse po specifikoj problemin)?

Pas plotësimit të kriterëve të mësipërme dhe firmosjes së tyre, personi deklaron se të dhënat e paraqitura në këtë formular janë të vërteta dhe ai autorizon kontrollin e vërtetësisë së tyre nga subjekti i autorizuar.

Më 27 janar 1945, ushtria sovjetike çliroi 7000 shpirtrat e mbetur gjallë në Aushvic

NATO shënon Ditën Ndërkombëtare të Holokaustit

Mircea Geoană: Ajo që na bën të ndryshëm dhe unikë, është ajo që na bën njerëzorë

Më 27 janar 2020, NATO shënoi Ditën Ndërkombëtare të Kujtimit të Holokaustit.

Duke folur në Selinë e NATO-s, tha se “Holokausti ishte një sulm ndaj gjithë njerëzimit. Bëhej fjalë për shkatërrimin e të ndryshëmve; dhe ajo që na bën të ndryshëm, ajo që na bën unike, është ajo që na bën njerëzorë”.

“Pas Luftës, kombet e lira të botës kërkuar një rrugë të re; një rrugë e ndërtuar mbi ruajtjen e vlerave universale të përcaktuara në Kartën e Kombeve të Bashkuara; vlera të tilla si e drejta e jetës, liria e fesë, vetë liria; NATO u krijua për të mbështetur ato vlera dhe për të mbrojtur popujt e Evropës dhe Amerikën e Veriut nga tirania që çoi në Holokaust; duhet të kujtojmë gjithmonë.

Ne gjithmonë duhet të qëndrojmë vigjilentë dhe duhet të jemi gjithmonë të përgatitur për të vepruar. Për shtatëdhjetë e pesë vjet pas Holokaustit, antisemitizmi mbetet. Këtë nuk mund ta pranojmë”, theksoi në fjalën e tij Zëvendës Sekretari i Përgjithshëm i NATO-s Mircea Geoană në Ditën Ndërkombëtare të Kujtimit të Holokaustit.

“Më 27 janar 1945, shtatëdhjetë e pesë vjet më parë sot, ushtria sovjetike çliroi 7000 shpirtrat e mbetur të gjallë në Aushvic. Në pesë vjet para kësaj, të paktën 1.1 milion njerëz ishin vlarë prapa gardheve të telit me gjemba.

Nazistët vranë më shumë se 6 milion hebrenj, por edhe romë, homoseksualë, njerëz me aftësi të kufizuara dhe Dëshmitarë të Jehovait. Të vlarë jo për ato që kishin bërë, por për ata që ishin.

Holokausti ishte një sulm ndaj gjithë njerëzimit. Bëhej fjalë për shkatërrimin e të ndryshëmve. Dhe ajo që na bën të ndryshëm, ajo që na bën unike, është ajo që na bën njerëzorë.

Pas Luftës, kombet e lira të botës kërkuar një rrugë të re. Një rrugë e mbështetur në ruajtjen e vlerave universale të përcaktuara në Kartën e Kombeve të Bashkuara. Vlera të tilla si e drejta e jetës, liria e fesë, vetë liria.

NATO u krijua për të mbështetur ato vlera dhe për të mbrojtur popujt e Evropës dhe Amerikën e Veriut nga tirania që çoi në Holokaust. 50 vjet pas Aushvicit, NATO ndërhyri në Kosovë për të parandaluar një genocid të ri në tokën evropiane. Gjithmonë duhet të kujtojmë. Gjithmonë duhet të qëndrojmë vigjilentë dhe ne gjithmonë duhet të jemi të përgatitur për të vepruar. Për shtatëdhjetë e pesë vjet pas Holokaustit, antisemitizmi mbetet. Këtë nuk mund ta pranojmë.

Jonathan Sacks, ish-Shefi i Rabinit Britanik tha: “Asnjë shoqëri e lirë nuk u ndërtua kurrë me urrejtje.” Dhe ne nuk mund të lejojmë që e keqja e antisemitizmit dhe urrejtjes të shtrembërojë dhe shkatërrojë shoqëritë tona të lira.

Pra, në këtë ditë të kujtesës, le të shohim përpara gjithashtu. Le të bëjmë veprimet e nevojshme për të siguruar që kurrë të mos biem në grackën e lehtë të urrejtjes ndaj ‘tjetrit’. Por gjithmonë të bëjmë përpjekje për të arritur në

miqësi, për të kuptuar dhe përqaftuar të gjithë ata që përbëjnë komunitetet tona të ndryshme. Një gjë që ndihmon në ndërtimin e mirëkuptimit dhe sensit tonë të përbashkët të komunitetit është arti. Dhe sot ne jemi të nderuar që kemi një art lëvizës dhe të dëshpëruar për të

ndarë. Kështu që mund të prezantoj kuratorin e kësaj ekspozite të shkëlqyer, Ermanno Tedeschi, i cili do të thotë shumë rreth pikturave që shihni para jush”, mbylli fjalën e tij, Zëvendës Sekretari i Përgjithshëm i NATO-s Mircea Geoană.

Vendosja e ekspozitës në selinë e NATO-s në Bruksel, ishte një iniciativë unike. E krijuar posaçërisht për Ditën e Përkujtimit të Holokaustit (27 janar 1945, paraqitja ishte veçanërisht prekëse, falë pranisë së dy kanavacave të montuara në një shteg të vërtetë

treni dhe të mbështjellë me tela me gjemba, mbi të cilën ishin aplikuar lule të verdha - luleradhiqe, një simbol i paqes dhe shpresës, që përdoret si një metaforë për atë forcë dhe besim që ndonjëherë vetëm bukuria e natyrës mund të transmetojë.

NATO mbetet e përkushtuar për të punuar me Irakun

Një Irak i qëndrueshëm është thelbësor për stabilitetin rajonal dhe për sigurinë euro-atlantike

së NATO-s është një mjet për reformimin e strukturave të sigurisë. Ajo siguron mbështetje praktike të përshtatur për vendet individuale pasi ato zhvillojnë institucionet e tyre profesionale të arsimit ushtarak. Nëpërmjet zhvillimit të fakulteteve, zhvillimit të kurrikulave dhe konsultimeve nga kolegët, ky program nxit aftësinë e mbrojtjes dhe ndërtimin e institucioneve. Në Irak, Kolegji i Mbrojtjes Kombëtare është një nga tre kolegjet e Universitetit të Mbrojtjes për Studime Ushtarake që marrin pjesë në program. Përveç programit në Irak, NATO aktualisht po drejton programe të ngjashme në 15 vende të tjera, përfshirë Afganistanin, Armeninë, Azerbajxhanin, Bosnjë-Hercegovinën, Gjeorgjinë, Kazakistanin, Kirgistanin, Mauritaninë, Republikën e Moldavisë, Marokun, Maqedoninë e Veriut, Mongolinë, etj.

Serbinë, Tunizinë dhe Ukrainën. Ndërkohë më 14 janar 2020, Sekretari i Përgjithshëm i NATO-s, Jens Stoltenberg u takua me Zëvendës Ministrin e Jashtëm të Irakut Abdul Karim Hashim Aboualgus në Selinë e NATO-s.

Ata ndanë mendime mbi zhvillimet e fundit në Lindjen e Mesme dhe bashkëpunimin NATO-Irak. Stoltenberg nënvizoi se NATO mbetet plotësisht e përkushtuar për të punuar me Irakun, dhe se NATO është e gatshme të rifillojë trajnimet dhe përpjekjet për ndërtimin e kapaciteteve në Irak, sa më shpejt që kushtet në terren të lejojnë, duke vazhduar të mbështesë Irakun për ndërtimin, trajnimin dhe edukimin e duhur ushtarak. Një Irak i qëndrueshëm është thelbësor për stabilitetin rajonal dhe për sigurinë euro-atlantike.

Më 21 janar 2020, Ndhmës Sekretari i Përgjithshëm i NATO-s për Operacionet Dr. John Manza dhe delegacioni i tij u takuan me Zëvendës Ministrin e Punëve të Jashtme të Republikës së Irakut Abdul Karim Hashim Aboualgus dhe ekipin e tij. Zëvendës Ministri dhe Dr Manza diskutuan gjendjen aktuale të Misionit të NATO-s në Irak dhe bashkëpunimin midis Republikës së Irakut dhe NATO-s. Ata ranë dakord që bashkëpunimi i fortë midis Republikës së Irakut dhe NATO-s është me dobi të ndërsjellë. NATO mbetet e përkushtuar në misionin trajnues në Irak, i cili kontribuon në luftën kundër terrorizmit.

Nga ana tjetër më 12-14 Janar 2020, një delegacion nga Kolegji Kombëtar i Mbrojtjes së Irakut vizitoi Universitetin e Mbrojtjes Kombëtare të Ukrainës në Kiev. Vizita u realizua në kuadër të Programit të Përmirësimit të Arsimit të Mbrojtjes së NATO-s (DEEP). Ky program mbështet angazhimin dhe përpjekjet e Misionit të NATO-s në Irak për zhvillimin e mëtutjeshëm të institucioneve profesionale të arsimit ushtarak në Irak. Është pjesë e përpjekjeve më të gjëra që synojnë reformimin e strukturave irakiane të sigurisë kombëtare.

Gjatë vizitës, Dekani, Sekretari i Përgjithshëm dhe Instruktori i Lartë i Kolegjit Kombëtar të Mbrojtjes së Irakut shkëmbyen mendime me homologët e Universitetit të Mbrojtjes Kombëtare të Ukrainës për përparësitë e përparimit të arsimit ushtarak, zhvillimin e kurrikulave dhe trajnimin e specialistëve ushtarakë. Ata diskutuan gjithashtu fushat e bashkëpunimit të mundshëm në të ardhmen midis Irakut dhe Ukrainës, përfshirë mësimin në distancë, programimin arsimor mbi integritetin dhe parandalimin e korrupsionit, shkëmbimet e kurrikulave të fakulteteve dhe studentëve, ligjëratat dixhitale dhe planifikimin e trajnimeve dhe ushtrimeve të përbashkëta.

Si një vend partner i NATO-s që ka ndërmarrë kohët e fundit një transformim të sistemit të tij profesional të arsimit ushtarak me mbështetjen e NATO-s, Ukraina shërben si një model i shkëlqyeshëm për arritjet që Aleanca Atlantike synon të nxisë brenda institucioneve arsimore të mbrojtjes në Irak.

Programi i Përmirësimit të Arsimit të Mbrojtjes

Përgatiti: MSC MIMOZA GOLIKJA

Komanda e Mbështetjes dhe e Aftësimit të Përbashkët (JSEC) arriti aftësinë fillestare operative në 17 shtator 2019. “Një pjesë e rëndësishme e rritjes së forcimit dhe mbrojtjes së NATO-s në përgjigje të një ambienti të ndryshuar të sigurisë, do të ndihmojë në shpejtimin, koordinimin dhe ruajtjen e lëvizjes së forcave aleate dhe pajisje përtej kufijve evropianë”, thotë Sergei Boeke këshilltari politik (POLAD) i JSEC, në materialin e tij të botuar mbi Komandën e Mbështetjes dhe Aftësimit të Përbashkët të NATO-s. Së bashku Komandën e Forcave të Përbashkëta (JFC) Norfolk, krijimi i JSEC u miratua nga ministrat e mbrojtjes të NATO-s në shkurt 2018. Aty ku JFC Norfolk do të ndihmojë në sigurimin e korsive të detit midis Amerikës së Veriut dhe Evropës, JSEC mbulon të ashtuquajturën “zonë e pasme” në Evropë. Një rol kryesor në krijimin e JSEC luajti Gjermania, qëndrimi ushtarak i së cilës dhe vendndodhja si platformë logjistike e Evropës e bëri atë idealin “vend të strukturës”. JSEC është pjesë e Strukturës së Forcës së NATO-s dhe nën komandën operative të Komandantit Suprem të Aleatëve Evropë (SACEUR). Si hap i parë, JSEC do të ketë afro 280 staf (në kohë paqe). Në krijimin e krizave, kjo shifër do të jetë më e lartë.

Zona e pasme, një sfidë e re?

Që nga aneksimi i paligjshëm i Krimesë nga Rusia në 2014 dhe rritja e sfidave të sigurisë nga jugu, përfshirë sulmet brutale nga ISIS dhe grupe të tjera terroriste, NATO ka zbatuar rritjen më të madhe të mbrojtjes kolektive që nga Lufta e Ftohtë dhe ka adoptuar një qasje 360 gradë. “Komandantët dhe planifikuesit kuptuan se ekziston një hendek në fushën e përgjegjësisë së SACEUR. Nëse, gjatë konfliktit, një incident serioz i sigurisë do të ndodhte rreth 1000 kilometra prapa vijave të frontit, kush do të jetë përgjegjës për të vepruar në të? A do të ishte vetë SACEUR, ose një nga dy komandat e forcave të përbashkëta (Brunssum dhe Napoli) brenda Zonave të tyre të Përbashkëta Operative (JOA)? Mbi të gjitha, ata do të përqendroheshin në operacionet ushtarake brenda JOA-ve përkatëse. Një zonë e pasme e sigurt, e kombinuar me aftësinë për të forcuar me shpejtësi trupat, do t'i lejojë të dyjave të përqendrohen në misionin e tyre thelbësor, zhvillimin e luftës, dhe gjithashtu të përbëjnë një faktor kritik suksesi për operacionet e tyre”.

Pse kërkohet një seli e re për zonën e pasme kur asnjë nuk ekzistonte gjatë Luftës së Ftohtë? Ekzistojnë tre arsye kryesore: qëndrimi ushtarak, gjeografia dhe planifikimi. Së pari, aftësitë ushtarake të NATO-s janë zvogëluar jashtëzakonisht gjatë 30 viteve të fundit. Në kontrast me qëndrimin e Aleatëve gjatë Luftës së Ftohtë, aleatët aktualisht mbajnë vetëm një prani të kufizuar përpara në pjesën lindore të Aleancës, në batalione të rregullta. Kjo do të thotë që gatishmëria dhe aftësia për të forcuar me shpejtësi trupat, përmes zonës së pasme, është një element thelbësor i frenimit dhe mbrojtjes. Së dyti, me anëtarësimin e anëtarëve lindorë në NATO, distancat e përfshira janë shumëfishuar. Në të kaluarën, një kolonë e ushtrisë amerikane, për shembull, duke kaluar nga porti i Roterdamit në kufirin e Gjermanisë Perëndimore, duhej të udhëtonte rreth 500 kilometra dhe duhej të kalonte vetëm një kufi. Tani, për të arritur në Talin, distanca është më shumë se 2200 kilometra dhe përfshin pesë vendkalime kufitare. Në fakt, gjatë Luftës së Ftohtë shumë vende evropiane ishin në ose afër vijës së përparme kurse tani shumë janë larguar prej saj (si realë ashtu edhe të perceptuar). Së treti, gjatë Luftës së Ftohtë, planifikimi i NATO-s për vendosjen dhe operimet ishte gjithëpërfshirës dhe i saktë. Për shembull, batalione tankesh nga vendet aleate kanë ditur saktësisht se ku dhe si të vendosen në Gjermaninë Perëndimore në rast përshkallëzimi. U përgatitën rrugët, u testuan procedurat dhe gjithçka

Komanda e Mbështetjes dhe Aftësimit të Përbashkët të NATO-s (JSEC)

Projekti “Lëvizshmëria Ushtarake”, një flamur bashkëpunimi NATO-BE

Krijimi i një zone të pasme të sigurt dhe funksionale: Selia e re e JSEC e NATO-s

praktikohej rregullisht, si në ushtrimet e NATO-s REFORGER ((Ushtrime për kthimin e forcave në Gjermani).

Pas rënies së Murit të Berlinit dhe zhdukjes së Paktit të Varshavës, selia e NATO-s u shkurtua dhe planet u fshinë. Fokusi kryesor i NATO-s u kthye në operacionet e saj jashtë zonës, të tilla si në Afganistan, të cilat kërkonin një lloj tjetër të planifikimit dhe logjistikës. Misionet e saj ishin diskrecionale, në kohë dhe vend të aleatëve që zgjidhnin. Planifikimi ishte përshtatur për situatën dhe pajisjet thjesht viheheshin në anije tregtare ose fluturonin brenda, ndonjëherë edhe në aeroplanët e kontraktuar ukrainas ose ruse. Në Evropë, infrastruktura e re civile, siç janë rrugët dhe urat, u ndërtua pa përfshirë ndonjë konsideratë ushtarake. Kjo nuk e ka bërë më të lehtë lëvizjen e një çisterne 60 tonëshe nga A në B. Tani që përqendrimi i NATO-s i është rikthyer aftësisë për t’iu përgjigjur me shpejtësi çdo kërcënim ndaj integritetit të saj teritorit, gatishmëria është e një rëndësie të madhe. Prandaj, planet duhet të jenë të gatshme për aktivizim me shtypjen e një butoni. Sidoqoftë, për aspektet logjistike dhe planifikuese, NATO po rifron një art të humbur. Sidoqoftë, një krahasim i thjeshtë me Luftën e Ftohtë është çorientues. Me qasjen aktuale të NATO-s me 360 gradë, rajonet që nuk konsiderohen si zona e pasme mund të bëhen të tilla. Shqëritë kanë ndryshuar rrënjësisht që nga viti 1989. Shtetet kanë privatizuar pjesën më të madhe të infrastrukturës së tyre kritike dhe kanë lidhur pothuajse gjithçka me internetin. Efikasitetet e reja të biznesit, siç është shpërndarja vetëm në kohë, kanë zvogëluar tepëricën në shumë organizata dhe sisteme. Hapësira në internet ofron një vektor të ri dhe tërheqës për aktivitete me qëllim të keq, dhe shqëritë sapo kanë filluar vënien në hartë të dobësive dhe varësive që kanë krijuar. Këto dobësi janë një objektivi për atë që quhet ‘luftë hibride’, duke përfshirë operacione të fshehta që mund të përfshijnë sulme kibernetike, fushata dezinformimi dhe sabotim. Më e rëndësishmja, këto aktivitete dashakeq zhvillohen kryesisht nën prapenë e konfliktit të armatosur; me fjalë të tjera, gjatë kohës së paqes. Ajo që u quajt gatishmëri civile gjatë Luftës së Ftohtë, tani është e mbuluar, pjesërisht, nga një term më e gjërë (aftësia për tu kthyer pas ose rikthyer në kriza) dhe kërkon një qasje të tërë të qeverisë. Përgjigjja ndaj të gjitha këtyre sfidave të reja përfshin artin e të mësuarit të dickaje

krejt të re.

Shtyllat binjake të JSEC

Misioni thelbësor i JSEC përbëhet nga dy shtylla: siguria dhe mundësia. Për të adresuar hendekun në fushën e përgjegjësisë së SACEUR, JSEC ka një përqendrim të fortë në sigurinë dhe mbrojtjen e forcës gjatë krizave, me kërkesë të kombeve sovraane. Një skenar i mundshëm në një situatë krize mund të përfshijë një komb (pritës) që ka mungesë aftësie për të siguruar pranimin dhe tranzitimin e trupave në hyrje, qoftë sepse forcat e veta janë angazhuar për një operacion ose sepse ka një aftësi të kufizuar ushtarake. Ky aleat mund t’i drejtohet JSEC për ndihmë, e cila më pas mund të përputhet me kërkesën për furnizim. Një tjetër mundësi mund të jetë që JSEC, si një seli plotësisht e aftë, gjithashtu mund të ketë trupa të caktuar nën komandën taktike. Skenarët e tjerë mund të përfshijnë sigurimin e mbulimit të ajrit për vendndodhjet thelbësore ose korridoret e transportit. Skenarët të tillë do të ndodhin vetëm gjatë një situatë krize, ku Këshilli i Atlantikut të Veriut do të duhet të përcaktojë një zonë (të pasme) në JSEC dhe të bien dakord për një plan operacional.

Shtylla e dytë e misionit të JSEC, mundësimi, është po aq i rëndësishëm. Mundësimi është një term i gjerë, që përfshin jo vetëm lëvizshmërinë, por edhe funksionalitetin. Kjo përfshin të gjithë elementët që lehtësojnë dhe forcojnë kalimin në dhe nga Zona (t) e Operimit të Përbashkët. Aktualisht, kombet aleate janë përgjegjëse për transportimin e trupave dhe pajisjeve të tyre në front. Këto lëvizje komplekse janë rregulluar përmes marrëveshjeve të ndryshme dypalëshe midis vendeve dërguese, tranzitore dhe vendeve të pritjes. Në një skenar të mbrojtjes kolektive (të mbuluar nga neni 5 i traktatit themelues të NATO-s), ku një numër i kombeve do të kalonin njësi ushtarake në Zonat e Përbashkëta Operative, ky sistem do të sillte shumë presion. Për këtë arsye, vitet e fundit, aleatët evropianë kanë ulur formalitetet burokratike për të shpejtuar kalimin kufitar për forcat dhe pajisjet e tyre dhe, aleatët janë zotuar të shkurtrojnë kohët e kalimit të kufirit në më pak se pesë ditë. Shumë kombeve u mungon aftësia e nevojshme logjistike ushtarake për të transportuar trupat e tyre (shpesh viktimitë e parë e ndërprerjeve të së kaluarës në mbrojtje) dhe për këtë arsye mbështetjen në të njëjtin grup të

vogël të kompanive të transportit civil. Në një krizë të rëndë, këto kompani do të mbingarkoheshin, rrugët e transportit do të shndërroheshin në pikat e transportit dhe vendet pritëse dhe ato tranzitore do të zhyten në kërkesat për ndihmë. Udhëtimi në drejtim të kundërt, duke përfshirë viktima ushtarake ose refugjatë civilë, mund të komplikojë më tej situatën. Këtu do të hynte JSEC. Bazuar në udhëzimet e Shtabit Suprem të Fuqive Aleate të Evropës (SHAPE), dhe në koordinim të ngushtë me subjektet e tjera të NATO-s, do të sinkronizonte dhe përparonte arritjet e aleatëve në zonën e pasme.

Koordinimi efektiv është i mundur vetëm nëse JSEC ka një pasqyrë të saktë dhe aktuale të situatës / një imazh të përbashkët operacional. Themelet për këtë do të duhen hedhur gjatë kohës së paqes; do të ishte tepër vonë për ta ndërtuar këtë nga e para gjatë një krize. JSEC ka krijuar tashmë një rrjet të pikave të vetme kombëtare të kontaktit në shumicën e vendeve të NATO-s dhe këto nga ana e tyre do të lejojnë një qasje të tërë të qeverisë në vendet e tyre përkatëse. JSEC do të varet nga të dhënat që aleatët ndajnë, të plotësuara me informacion të besueshëm me burim të hapur. Pasi të konstituohet, një tablo operationale e përbashkët do të dëshmojë se e tëra është më shumë sesa shuma e pjesëve të saj. Pasqyra e JSEC do t’i lejojë asaj të këshillojë SACEUR që të përcaktojë përparësi në njësi, në rregullimet gjatë udhëtimit dhe transporteve nëse është e nevojshme. Disa nga këto do të bëheshin në bashkëpunim të ngushtë me Grupin e Përhershëm të Mbështetjes së Logjistikës (SJLSG), që është pjesë e Strukturës së Komandës së NATO-s dhe do të bashkëvendoset me JSEC në Ulm në vitin 2020. Edhe pse përcaktimi i saktë i detyrave midis JSEC dhe SJLSG ende nuk është vendosur, një metaforë e tubacionit mund të jetë e dobishme: JSEC do të ndërtojë dhe mbrojë tubacionet që çojnë në zonat operative, ndërsa SJLSG përcakton se çfarë dhe sa derdhet.

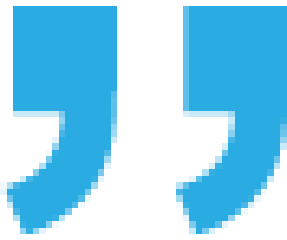
“Trajnimet dhe ushtrimet do të jenë vendimtare për zhvillimin e funksionit të mundësimit të JSEC. Në të kaluarën, ushtrimet kanë bërë të qartë se lëvizja e trupave, pajisjeve dhe municionit nëpër kufijtë e Evropës është një çështje e ngadaltë dhe e rëndë. Ish komandanti i Ushtrisë së SHBA në Evropë, gjeneralletenant Ben Hodges, ka pasur sukses për përmirësimet në këtë fushë. Pjesërisht për të stimuluar mundësitë brenda NATO-s, Shtetet e Bashkuara kanë qenë një

mbështetëse veçanërisht e fortë e JSEC. Në kohë krize, në fund të fundit, ushtria e Shteteve të Bashkuara do të jetë lëvizësi i shpejtë dhe mekanizëm i fuqishëm i NATO-s, duke siguruar një kapacitet të madh ushtarak. Kjo do të praktikohet vitin e ardhshëm, gjatë një stërvitje të madhe amerikane, DEFENDER-Evropë 20. Me 20,000 trupa që vijnë nga Shtetet e Bashkuara, do të jetë vendosja më e madhe e forcave të Ushtrisë amerikane në Evropë (për një stërvitje) në 25 vjet. Do të jetë mundësia e parë që JSEC të vëzhgojë dhe të mëssojë se si mund të përbushë rolin e saj koordinues në zonën e pasme. NATO gjithashtu ka investuar mbi dy miliardë euro fonde në projekte të lëvizjes ushtarake gjatë katër viteve të fundit. Kjo përfshin përmirësimin e terminaleve detare me kontejnerë të mëdhenj të karburantit për aeroplanët aleatë; ndërtimi i kapacitetit të parkimit për aeroplanët e karburantit të furnizimit në ajër; dhe rivendosja e pistave për përdorimin e avionëve aleatë. Disa nisma evropiane janë gjithashtu të rëndësishme për rolin aftësues të JSEC. Lëvizshmëria është tani një fokus kryesor i bashkëpunimit të NATO-s me BE, që do të sigurojë që infrastruktura e transportit civil dhe tregtar, siç janë portet, rrugët dhe urat, të jetë në standardet e kërkuara për të lejuar transportimin e forcave ushtarake dhe materialeve të rënda. Një flamur bashkëpunimi NATO-BE është projekti “Lëvizshmëria Ushtarake” e iniciuar nga Holanda, që përfshin pika veprimi si në fushën logjistike ashtu edhe në fushën ligjore. JSEC mund të ndihmojë në zbatimin dhe funksionalizimin e këtyre nismave në trajnime dhe ushtrime.

E ardhmja

JSEC përballet me tre sfida kryesore në rrugën e saj drejt aftësive të plota operationale, të planifikuara për tetor 2021. “E para përfshin zhvillimin e vetëdijes midis palëve të interesuara. E destinuar të jetë një nyje qendrore koordinuese në një rrjet ndërkombëtar, JSEC do të duhet të tregojë vlerën e saj të shtuar për aleatët. Kur këto të mbështesin në mënyrë aktive JSEC dhe i sigurojnë ato me të dhëna përkatëse, JSEC mund të shërbejë interesat e tyre në mënyrë më efektive. E dyta ka të bëjë me doktrinën. NATO së fundmi ka realizuar me sukses strategjinë e saj ushtarake dhe dokumentet themelore aktualisht janë duke u finalizuar. Brenda këtij konteksti doktrinal në zhvillim, JSEC po punon së bashku me SHAPE për të inovuuar dhe mësuar duke bërë. E treta, JSEC do të duhet të ndërtojë një seli që ndërthur dy misione shumë të ndryshme. Detyra e tsaj parësore e paqes sillet rreth koordinimit dhe afrimit, duke u lidhur me palët e interesuara civile dhe ushtarake dhe zhvillimin e një sistemi të ri që siguron një pamje të përbashkët operative të zonës së pasme. Tjetra, në përgatitje të krizës, ka të bëjë me krijimin e një selie operative të përbashkët. Sidomos në një kontekst kur burimet, megjithëse rriten, janë akoma të pakta, kjo do të jetë një sfidë”.

Për NATO-n, një zonë e sigurt e pasme përbën një element të rëndësishëm të pengimit. “Prania e përshtatur operative dhe e ardhshme e Aleancës do të thotë që aftësia për të forcuar me shpejtësi Aleatët e vijës së përparme është parësore. Brenda përparësisë së gatishmërisë së SHAPE, JSEC luan një rol të rëndësishëm në përmirësimin e koordinimit dhe mundësimin. Disa nga këto do të përfshijnë rizbulimin e mësimave të vjetra nga Lufta e Ftohtë, aspekte të tjera do të kërkojnë një qasje të re dhe origjinale. Në rrugën e saj nga aftësia fillestare në aftësinë e plotë operationale, JSEC do të vazhdojë të arrijë tek aleatët dhe të koordinojë ngushtë me aktorët civilë dhe ushtarakë. Njëzet e dy nga 29 aleatët tashmë janë angazhuar aktivisht me JSEC, duke demonstruar rëndësinë që ata i kushtojnë zonës së pasme. Duke siguruar që kjo të jetë e sigurt dhe funksionale, JSEC do të mbajë shpinën e NATO-s.

Fokusi kryesor i kësaj punëtorie ishte i lidhur më shumë me aspektin teknik të administrimit të sistemit, monitorimit dhe analizimit të rrjetit. Gjatë kësaj punëtorie kryesisht janë zhvilluar tema për përdorimin e veglave dhe aplikacioneve kompjuterike që mundësojnë monitorimin, analizimin, administrimin e rrjetit dhe sistemit. Të dyja këto punëtori janë në vazhden e Planit Dypalësh me SHBA-të, me qëllim të përgatitjes dhe avancimit sa më të lartë profesional të pjesëtarëve të FSK-së.

KAZERMA "ADEM JASHARI"-PRISHTINË

Ekipet e instruktorëve amerikanë trajnojnë FSK-në

Trajnimi është pjesë e Planit Dypalësh me SHBA-të, me qëllim përgatitjen dhe avancimin sa më të lartë profesional të pjesëtarëve të FSK-së

Ekipe të instruktorëve nga Shtetet e Bashkuara të Amerikës (SHBA) janë duke qëndruar në Forcën e Sigurisë së Kosovës (FSK) për të organizuar një punëtori për pjesëtarët e FSK-së. Që nga data 20 janar në kazermën „Adem Jashari“ në Prishtinë është duke u mbajtur punëtorja „Ground Mobility Maintenance“ në të cilën po marrin pjesë mbi 20 pjesëtarë të njësive të FSK-së. Kjo punëtori po zhvillohet në teori dhe praktikë. Pjesëmarrësit e saj kanë mundësi që të gjitha njohuritë e fituara në teori t'i zbatojnë edhe në praktikë, duke marrë kështu udhëzime të rëndësishme dhe të nevojshme për mirëmbajtjen dhe parandalimin e defekteve të automjeteve. Ndërsa gjatë javës së kaluar, njëri nga ekipet profesionale të SHBA-ve ka realizuar edhe punëtorinë „Syber Security“ në Njësinë e Komunikimit.

Fokusi kryesor i kësaj punëtorie ishte i lidhur më shumë me aspektin teknik të administrimit të sistemit, monitorimit dhe analizimit të rrjetit. Gjatë kësaj punëtorie kryesisht janë zhvilluar tema për përdorimin e veglave dhe aplikacioneve kompjuterike që mundësojnë monitorimin, analizimin, administrimin e rrjetit dhe sistemit. Të dyja këto punëtori janë në vazhden e Planit Dypalësh me SHBA-të, me qëllim të përgatitjes dhe avancimit sa më të lartë profesional të pjesëtarëve të FSK-së.

QENDRA E SKIJIMIT NË BREZOVICË

Trajnimi dimëror "Përgatitja për lider në male"

Pjesëtarët e Qendrës Ndërkombëtare të Trajnimit për Kërkim-Shpëtim të Forcës së Sigurisë të Kosovës (FSK) gjatë javës së kaluar kanë realizuar trajnimin njëjavor „Përgatitja për lider në male“, i cili u mbajt në qendrën e skijimit në Brezovicë.

Gjatë realizimit të këtij trajnimi rifreskues u shtjelluan tema të ndryshme për kërkim-shpëtim si në pjesën teorike ashtu edhe në atë praktike. Disa nga temat ishin: Operimi me litar në kushte dimri, operimi me ski, njohja me rreziqet nga ortekët e bores, mbijetesa në kushte dimri, ndihma e parë, bartja dhe evakuimi i viktimës me anë të skijave e të tjera. Qëllimi i trajnimit ishte mbajtja e nivelit të gatishmërisë si dhe përgatitja sa më e lartë profesionale e personelit të Qendrës Trajnuese për të kryer operacione të ndryshme në zonat më problematike në male.

NË MINISTRINË E MBROJTJES DHE FSK

Fillon aksioni tradicional i dhurimit të gjakut

Në ambientet e Ministrisë së Mbrojtjes filloi aksioni tradicional për dhurimin vullnetar të gjakut. Ky aksion realizohet sipas planit vjetor të Departamentit për Çështje Mjekësore të MM-së në realizim të Qendrës Kombëtare të Transfuzionit të Gjakut dhe Regjimentit të Mjekësisë së FSK-së. Aksioni i filluar sot në MM do të vazhdojë në Shtabin e Përgjithshëm dhe në të gjitha njësitë e FSK-së, deri më datën 07 shkurt 2020. Përkundër angazhimeve tjera, interesimi i stafit civil dhe ushtarak të Ministrisë së Mbrojtjes për dhurimin vullnetar të gjakut, që në ditën e parë ishte i madh. Kjo dëshmon se FSK-ja, vazhdon traditën e organizimit të dhurimit vullnetar të gjakut. Pjesëtarët e FSK-së përveç dhurimit në formë të organizuar së paku dy herë në vit, gatishmërinë për

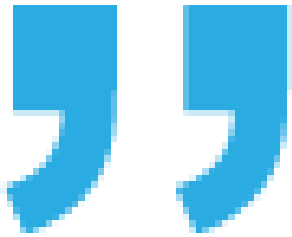
dhurimin vullnetar të gjakut e shfaqin gjatë tërë vitit në rast të kërkesave të qytetarëve. Nga Qendra Kombëtare e Transfuzionit të Gjakut vlerësohet se FSK-ja është dhuruesi më i madh

i gjakut për qendrën e tyre. Sikur edhe viteve tjera, ku brenda vitit pjesëtarët e FSK-së kanë dhuruar mbi 1 mijë doza gjak, pritët që ky aksion të përmbyllet suksesshëm.

Studentë nga Venediku vizituan FSK-në

Një grup studentësh nga Venediku, më 18.01.2020, vizituan Shtabin e Përgjithshëm të Forcës së Sigurisë të Kosovës (FSK) në kazermën „Adem Jashari“ në Prishtinë, të cilët u pritën nga kolonel Agron Bajrami dhe major Dedë Hyseni. Studentët ishin nga vendet e ndryshme të botës si: Shtetet e Bashkuara të Amerikës, Kanadaja, Gjermania, Kina, Serbia, Rumania, Bullgaria etj.. Përfaqësuesit e FSK-së, të cilët i shoqëruan gjatë vizitës së tyre, mbajtën për ta një takim të shkurtër informues lidhur me rugëtimin e Forcës së Sigurisë të Kosovës ndër vite (UÇK, TMK, FSK). Gjatë këtij takimi, studentë nga Venediku parashtruan pyetje nga më të ndryshmet, duke treguar interes të veçantë lidhur me operimin e FSK-së me KFOR-in, kapacitetet e FSK-së, procedurat e dislokimit jashtë vendit dhe barazinë gjinore. Në fund, studentët u shprehën mjaft falënderues për mikpritjen dhe të kënaqur me informacionet që morën gjatë vizitës së tyre.

“Pa Marrëveshjen e Prespës, nuk ka anëtarësim në NATO. Pa anëtarësimin në NATO, nuk ka siguri, stabilitet, kufij të sigurtë shtetëror dhe një të ardhme të sigurtë. Pa NATO nuk do të ketë rritje të investimeve, as rritje ekonomike”, tha ministrja Shekerinska.

MINISTRJA SHEKERINSKA

Anëtarësimi i Maqedonisë së Veriut në NATO po bëhet realitet

Shekerinska: “Lajmet e fundit nga Spanja janë inkurajuese dhe më lejoni në emër të Qeverisë të përshëndes këto lajme. Qeveria e sapoformuar në Spanjë ka lëshuar menjëherë Ligjin për Ratifikim”

Anëtarësimi në aleancën më të fuqishme ushtarake politike-NATO, po bëhet një realitet për të cilin qytetarët janë veçanërisht krenarë. Sukses është i ndërsjellë dhe është rezultat i vendosmërisë së qytetarëve, por edhe i politikave përgjegjëse dhe shtetërore në 2,5 vitet e kaluara “, tha ministrja e Mbrojtjes Radmilla Shekerinska.

„Lajmet e fundit nga Spanja janë inkurajuese dhe më lejoni në emër të Qeverisë të përshëndes këto lajme. Bëhet e qartë se përparësia jonë është edhe përparësi e NATO-s, por edhe përparësi për vendet anëtare të NATO-s, dhe fakti që qeveria e sapoformuar në Spanjë ka lëshuar menjëherë Ligjin për Ratifikim, edhe atë në një procedurë të shpejtë tregon se ne ndajmë prioritetin, për t’u bërë anëtar i Aleancës sa më shpejt të jetë e mundur.” tha Shekerinska.

Por, si një ministre e përgjegjshme, tha Shekerinska, në një departament që lidhet drejtpërdrejt me anëtarësimin në NATO, unë do të doja të paralajmëroja më seriozisht për rreziqet e idesë së anulimit ose rihapjes së Marrëveshjes së Prespës.

“Pa Marrëveshjen e Prespës, nuk ka anëtarësim në NATO. Pa anëtarësimin në NATO, nuk ka siguri, stabilitet, kufij të sigurtë shtetëror dhe një të ardhme të sigurtë. Pa NATO nuk do të ketë rritje të investimeve, as rritje ekonomike”, tha ministrja.

Shekerinska tha se qëllimi i fundit, ose manipulimi, që forca të caktuara politike do të përpiqen të rihapin Marrëveshjen e Prespës pikërisht në këto momente të hapave përfundimtarë drejt anëtarësimit në NATO është jashtëzakonisht i papërgjegjshëm dhe

i rrezikshëm.

“Pavarësisht nëse këto pretendime janë manipuluese ose serioze, prekja e Marrëveshjes së Prespës midis dy fqinjëve me një prani të fortë dhe mbështetje të bashkësisë ndërkombëtare është njësoj si të ndizni barut këtu në Ballkan,” tha në deklaratën e saj ministrja Shekerinska.

Ministrja përsëri u bëri thirrje deputetëve të VMRO-DPMNE-së që të mbështesin Ligjin e Mbrojtjes. “Më

lejoni, të paktën në fund të këtij procesi, të ndihmojnë shtetin të përdorë anëtarësimin në NATO për të garantuar sigurinë kolektive. Ligji i Mbrojtjes do të thotë që ne patjetër do të jemi nën ombrellën e sigurisë kolektive të NATO-s. Dhe Ligji i Mbrojtjes është një përparësi e vërtetë strategjike e shtetit. Kush është kundër Ligjit të Mbrojtjes, i cili kërkon një shumicë prej dy të tretave, ai është vërtet kundër anëtarësimit tonë në NATO”, tha ministrja Shekerinska.

Radmilla Shekerinska-Rachel Galloway

Mbretëria e Bashkuar ndihmon ushtrinë maqedonase

“Republika e Maqedonisë së Veriut është duke bërë hapat e fundit para se të anëtarësohet në Aleancën e NATO-s”, tha ministrja e Mbrojtjes Radmilla Shekerinska, e cila, së bashku me ambasadorin e Mbretërisë së Bashkuar Rachel Galloway, iu drejtuan nisjes së një punëtorie të NATO-s, e përqendruar në transferimin e përvojave të adaptimit dhe praktikave më të mira për proceset e Misionit të Përhershëm të Republikës së Maqedonisë së Veriut në NATO dhe institucioneve përkatëse shtetërore me detyrimet për anëtarësimin e ardhshëm të plotë.

„Është vërtetë një kënaqësi e madhe për mua që me mbështetjen e Mbretërisë së Bashkuar të organizojmë serinë e parë të përgatitjeve, se si do të funksionojë sistemi i vendit në bashkëpunim me Misionin tonë të Përhershëm në NATO dhe se si do ta shfrytëzojmë sa më shumë anëtarësimin tonë në aleancën më të fuqishme ushtarako-politike sot”, tha Shekerinska.

Ajo shtoi se lajmet që vijnë nga Spanja janë pozitive dhe pret që ky proces të përfundojë brenda disa javëve të ardhshme, përfshirë ratifikimin e Protokollit të Anëtarësimit në NATO në Parlamentin tonë të planifikuar për 11 Shkurt.

Shekerinska tha: “Së bashku me ratifikimin, ne presim që Kuvendi me një shumicë prej dy të tretave të mbështesë Ligjin për Mbrojtjen dhe prandaj dëshiroj të shfrytëzoj këtë mundësi dhe të them-justifikimet nuk janë më të pranueshme. Ligji i mbrojtjes është realizimi i ëndrrës sonë shtetërore. Nëse ne jemi një anëtar i NATO-s duhet të jemi në gjendje të përdorim privilegjin dhe fuqinë që na jep NATO-ja. Të flasësh për anëtarësimin në NATO, të mbrosh anëtarësimin në NATO dhe më pas të mos votohesh për Ligjin e Mbrojtjes është e papranueshme. Shpresoj dhe pres që çdo anëtar i Kuvendit tonë, i ballafaquar me detyrimin e shtetit për të mbështetur këtë sukses të shtetit, do të bëjë lëvizjen e duhur, do të marrë vendimin e duhur, dhe së bashku me ratifikimin e protokollit të NATO-s, do të kemi legjislacionin e plotë që silltet me Ligjin e Mbrojtjes.”

Ministrja theksoi se dy javët e ardhshme janë hapat kryesorë për anëtarësimin tonë në NATO dhe BE. “Ligji për Mbrojtje dhe Ligji për Prokurorinë Publike janë një provë për çdo deputet dhe çdo parti politike. A po flasin ata thjesht për BE-në dhe NATO-n apo janë me të vërtetë të gatshëm për të mbështetur reformat e vërteta, prapa të cilave qëndron edhe BE dhe NATO?”, tha Shekerinska.

Ushtarakët pranë nxënësve me nevoja të veçanta arsimore

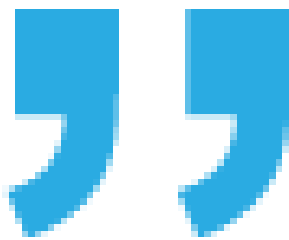
Anëtarët e Komandës së Stër-vitjes dhe Doktrinës, së bashku me kursantët nga Kursi i Stafit Luftarak në vazhdim, vizituan nxënës me nevoja të veçanta arsimore në shkollën fillore “Maca Ovcharova”.

Qëllimi i këtij aktiviteti ishte të vizitonte një nga kategoritë më të rrezikuara të studentëve që ishte me natyrë humanitare, ku fëmijët kishin mundësinë të njiheshin me anëtarët e Ushtrisë. Gjatë vizitës u dhanë një numër lojrash sociale për qëllime edukative dhe edukative, dhe fëmijët patën mundësinë të tregojnë aftësitë

dhe aftësitë e tyre përmes një loje të përbashkët. Ky lloj bashkëpunimi do të vazhdojë edhe në të ardhmen, ku

Komanda e Trajnimit dhe Doktrinës do të vizitojë një numër shkollash dhe kopshtesh në komunën e Velesit.

Me rëndësi është konsideruar edhe mundësia e bashkëpunimit në fushën e efikasitetit të energjisë në objektet ushtarake, ku pala sllovene ka përvojë të konsiderueshme. Gjithashtu u diskutua për zbatimin e softuerit të prerjeve të depozitave (SKEV) të dhuruar nga Ministria e Mbrojtjes e Republikës së Sllovenisë në Ministrinë e Mbrojtjes të Malit të Zi.

LJULJANA-JOVICEVIC-ZELJKO KRALJA

Sllovenia ndihmon ushtrinë malazeze në fushën e logjistikës

Ljuljanaj-Jovicevic dhe Zeljko Kralja morën pjesë në prezantimin e kompanive sllovene “Elan” dhe “Guardiaris”

Drejtori i Përgjithshëm i Drejtorisë për Burime Materiale të Ministrisë së Mbrojtjes së Malit të Zi Alma Ljuljana-Jovicevic u takua me Drejtorin e Përgjithshëm të Logjistikës së Ministrisë së Mbrojtjes së Republikës së Sllovenisë Zeljko Kralja. Ata diskutuan zhvillimin e bashkëpunimit midis dy ministrive në fushën e logjistikës, me përparësi ndaj aksionit të përbashkët për mirëmbajtjen dhe trainimin e mjeteve të lehta të blinduara të patrulluara të prokuruar nga të dy ministrinë.

Me rëndësi është konsideruar edhe mundësia e bashkëpunimit në fushën e efikasitetit të energjisë në objektet ushtarake, ku pala sllovene ka përvojë të konsiderueshme.

Gjithashtu u diskutua për zbatimin e softuerit të prerjeve të depozitave (SKEV) të dhuruar nga Ministria e Mbrojtjes e Republikës së Sllovenisë

në Ministrinë e Mbrojtjes të Malit të Zi, i cili do të përmirësojë ndjeshëm kapacitetet e ruajtjes së regjistrave të depozitave në sistemin e mbrojtjes malazeze.

Ljuljanaj-Jovicevic dhe Kralj morën pjesë gjithashtu në prezantime të kompanive sllovene “Elan” dhe “Guardiaris”. Drejtori i Përgjithshëm falënderoi për bashkëpunimin dhe

mbështetjen e suksesshme që u dha nga Ministria e Mbrojtjes e Republikës së Sllovenisë deri më tani. Drejtori i Përgjithshëm Zeljko Kralj shprehu kënaqësinë e tij të veçantë për takimin, duke theksuar se pala sllovene do të vazhdojë të mbështesë Ministrinë e Mbrojtjes së Malit të Zi në fushën e logjistikës, si dhe në fusha të tjera me interes të përbashkët.

MINISTRI BOSKOVIČ NË PLJEVLJA DHE ANDRIJEVICA

Ndërtesa për përmirësimin e kushteve të ushtrisë malazeze

Sot, ne kemi hedhur praktikisht gurthemelin e pare administrativ kur bëhet fjalë për ndërtesën e parë banesore për punonjësit e Ushtrisë Malazeze, me një vend pune në Pljevlja. Ky është vendndodhja e kampit të Vogël, sipër spitalit. Ushtria malazeze tashmë ka filluar heqjen e objekteve të shkatërruara që janë atje për dekada të tëra,” tha Ministri i Mbrojtjes Predrag Bosković pas takimit me njeriun e parë të komunës, Igor Golubovic.

Do të ketë apartamente në këtë vend, jo vetëm për anëtarët e KQV-së, por edhe për, siç tha Ministri, anëtarët e policisë, prokurorët, gjyqësorët, etj.

“Këtë vit do të kemi një sezon dinamik ndërtimi në Pljevlja në Mali logor. Ne kemi rënë dakord të përjashtojmë Ministrinë e Mbrojtjes nga tarifat për pajisjet komunale të tokës, sepse na është dhënë hapësirë që është

në pronësi të shtetit të Malit të Zi,” tha kryetari Igor Golubović.

Për më tepër, në takim u diskutuan të gjitha sfidat me të cilat përballet bashkia dhe se si Ministria e Mbrojtjes mund të ndihmojë në gjithçka. Kështu “Ushtria malazeze do t’i dhurojë dy kamionë ndërmarrjes komunale në Pljevlja, e cila do të përdoret për pastrimin e borës. Unë besoj se këto dy kamionë mund të jenë më të dobishëm për komunën e Pljevljës sesa për inxhinierët e QKB-së.”, tha ministri.

Bosković tha gjithashtu se një ftesë për ushtarë nën kontratë ishte hapur dhe i ka ftuar të gjithë ata që janë të interesuar të aplikojnë. “Dhjetë vende pune janë krijuar këtu në kazermë, kështu që unë ftoj të rinjtë në Pljevlja që kanë mjaft ngarkesë patriotike, adrenalinë dhe entuziazëm të provojnë një profesion shumë të nderuar. Në ditët në vijim, ne do të shpallim një

konkurs për shërbimin ushtarak vullnetar, i cili do të zgjasë për tre muaj, pra prill, maj dhe qershor, ku të rinjtë kanë mundësinë, me një kompensim, të fitojnë përvojë dhe njohuri që mund të jenë domethënëse për jetën,” tha Bosković, i cili më parë, së bashku me Shefin e Shtabit të Përgjithshëm, gjeneral brigade Dragutin Dakic, vizituan Andrijevicën.

Në një intervistë me kryetarin e komunës, Srdjan Masovic, u diskutua për dinamikën e punimeve për ndërtimin e një kazermë të re, e cila ka një kapacitet prej 200 ushtarësh. Me këtë rast u theksua edhe mundësia që u jepej të rinjve, të aplikonin për ushtarë me kontratë dhe shërbim ushtarak vullnetar.

Ministri përsëriti se kazermat në Andrijevica do të mundësonin një situatë më të mirë sigurie në verilindje të vendit, jetë më të mirë sociale dhe shoqërore.

Kompania sllovene prezanton paisjet dimërore

Kompania sllovene “Elan” ka prezantuar dhe testuar aftësitë e skiatorëve të saj turistikë para Ministrisë së Mbrojtjes, Predrag Bosković, Ambasadori i Republikës së Sllovenisë në Mal të Zi, Gregor Presker, Shefit të Shtabit të Përgjithshëm të Ushtrisë së Malit të Zi, Brigadier Gjeneral Dragutin Dakic, dhe Drejtorit të Drejtorisë për Burime Materiale, Alma Ljuljana Jovicic. Kjo u realizua në bashkëpunim me Ministrinë Sllovene të Mbrojtjes dhe Ushtrinë, në përputhje me nevojat ushtarake në operacionet malore dimërore dhe borën e lartë.

Këto ski, ndryshe nga turnet e zakonshme ishin dy herë më të lehta, të dizajnuara për një ushtar me pajisje dhe armë të plotë. Ato sigurojnë lëvizshmëri të lehtë në terrene të mëdha me dëborë, si dhe transport në të gjitha llojet e avionëve. Sipas një përfaqësuesi të “Elana”, skive të palosura tashmë kanë shfaqur interes për forcat e armatosura të shumë vendeve.

Bosković shprehu interes për Ministrinë e Mbrojtjes dhe Ushtrinë e Malit të Zi për këtë produkt të pajisjeve specifike të skive, të përshtatur me standardet më të larta teknologjike dhe nevojat e veçanta ushtarake. Ai tha se Ministria po bën çdo përpjekje për modernizim dhe se është ndërtuar një marrëdhënie partneriteti me homologët sllovenë që shkon shumë larg nga blerja e pajisjeve.

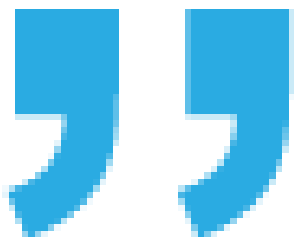
Mali i Zi do ruajë dhe stabilitetin ndaj kërcënimeve hibrite

Drejtori i Përgjithshëm i Drejtorisë së Politikave të Mbrojtjes dhe Planifikimit Ivica Ivanović thotë se një dezinformata agresive dhe shumë e rrezikshme me qëllim hapje paniku, për të cilën po dëshmojmë këto ditë, mund të ketë një ndikim të keq në të gjithë shoqërinë dhe shtetin. Mali i Zi, tha ai, do të rezistojë me sukses dhe do të ruajë paqen, stabilitetin dhe funksionimin e qetë të të gjitha segmenteve të shoqërisë.

“Theksoj që shteti, qeveria dhe Ministria e Mbrojtjes janë të vendosura t’i rezistojnë çdo lloj përpjekjeje për të shkelur stabilitetin dhe të rrezikojnë liritë dhe të drejtat e qytetarëve që të informohen me kohë, saktë dhe vërtetësi”, tha Ivanović. Ai shpjegon se gjithçka që shohim këto ditë është kërcënime hibride, të cilat janë të natyrës jo konvencionale.

Kur themi kërcënime hibride, nënkuptojmë para së gjithash aktivitetet e koordinuara që janë të drejtuara kundër shoqërive demokratike dhe institucioneve të sistemit. Pra, ato përfshijnë sulme kibernetike, fushata dezinformuese, forma të ndryshme të ekonomisë, politike dhe çdo presion tjetër që kërkon të ndikojë në funksionimin e institucioneve dhe procesin e vendimmarrjes,” tha Ivanović. Duke marrë parasysh përvojën e vitit 2016, si dhe faktin që ky është një vit zgjedhor, Ivanović thotë se kapacitetet kombëtare për të kundërshtuar veprimet hibride janë forcuar. Ai kujton se vizita e fundit e ekspertëve të NATO-s ishte pikërisht një mundësi për të shkëmbyer përvoja, përvetësuar njohuri të reja dhe për të kuptuar më mirë vetë natyrën e sfidës. Kjo, tha ai, ka një rëndësi të madhe, pasi aktivitetet me karakter hibrid mund të sjellin pasoja serioze për stabilitetin rajonal dhe të ngadalësojnë proceset e integritimit.

Një përgjigje efektive ndaj këtyre llojeve sfidave kërkon forcimin e kapacitetit të duhur institucional dhe qëndrueshmëri të brendshme dhe Mali i Zi është i përkushtuar të punojë me aleatët për të mbrojtur qytetarët e saj. Kjo do të ndodhë edhe në të ardhmen, sepse ruajtja e paqes dhe stabilitetit është gjëja më e rëndësishme për të gjithë ne,” përfundoi Ivanović.

“Ky është një akt moral për rimëkëmbjen e shpirtit dhe dinjitetit të aviacionit bullgar, një veprim i domosdoshëm si shenjë respekti ndaj aviacionit tonë shekullor dhe brezave të pedagogëve, pilotëve dhe specialistëve, të mësuesve tanë”, tha Presidenti Radev, i cili e ka mbaruar pikërisht këtë shkollë. “Sot ndreqim një padrejtësi”, tha Ministri Karakaçanov, duke e caktuar si dritëshkurtër vendimin nga viti 2002, me të cilin shkolla u shndërrua në një fakultet ushtarak.

NË DOLLNA MITROPOLIJA

Rihapet pas 18 vitesh shkolla Ushtarako-Ajrore “Georgi Benkovski”

“Aviacioni Bullgar ka tradita të lavdishme dhe të shkëlqyera. Ka mjaft oficerë në historinë tonë të aviacionit, të cilët mund të jenë modeli juaj”

Presidenti Rumen Radev dhe Ministri i Mbrojtjes Krasimir Karakaçanov ishin të pranishëm më 20 janar 2020, në hapjen e Shkollës së rimëkëmbur Ushtarako-Ajrore “Georgi Benkovski” në Dollna Mitropolija (Bullgari Veriore). Ishin në këtë ceremoni edhe Kryetari i Komitetit Parlamentar të Mbrojtjes Konstantin Popov, Zëvendës Shefi i Mbrojtjes Gjenerallejtnant gjeneral, Dimitar Iliev, deputetë, përfaqësues të lartë të ushtrisë autoritetet shtetërore dhe lokale, anëtarët e komunitetit të aviacionit dhe veteranët.

“Ky është një akt moral për rimëkëmbjen e shpirtit dhe dinjitetit të aviacionit bullgar, një veprim i domosdoshëm si shenjë respekti ndaj aviacionit tonë shekullor dhe brezave të pedagogëve, pilotëve dhe specialistëve, të mësuesve tanë”, tha Presidenti Radev, i cili e ka mbaruar pikërisht këtë shkollë. “Sot ndreqim një padrejtësi”, tha Ministri Karakaçanov, duke e caktuar si dritëshkurtër vendimin nga viti 2002, me të cilin shkolla u shndërrua në një fakultet ushtarak. Përveç specialiteteve ushtarake dhe civile pranë shkollës do të rimëkëmbet dhe kolegji i rreshterëve.

“Në historinë e saj të gjatë 1400-vjeçare këtu në Ballkan, Bullgaria ka pasur aleatë të ndryshëm dhe përparësi të ndryshme. Por ushtria

bullgare kishte një qëllim: të mbronte integritetin territorial të vendit nga armiqët e jashtëm dhe të zbatonte idealet e tij kombëtare. Kjo është detyra kryesore e ushtrisë bullgare

sot”, shtoi ai. Ai iu drejtua kadetëve në shkollën e mesme të rivendosur të Forcave Ajrore me fjalët: “Aviacioni Bullgar ka tradita të lavdishme dhe të shkëlqyera. Nuk ka nevojë të kërkon

përvorjen e dikujt tjetër dhe të kopjoni idhuj të tjerë. Ka mjaft oficerë në historinë tonë të aviacionit, të cilët mund të jenë modeli juaj i rolit “.

Zëvendës Shefi i Mbrojtjes, Gjen-

erallejtnant Dimitar Iliev tha se: “Unë besoj se restaurimi i Shkollës së Mesme të Forcave Ajrore do të përmbushë pritjet e publikut dhe do të ndihmojë në rivendosjen e prestigjit të lartë të Forcave Ajrore”. Ai theksoi rëndësinë e personelit që do të udhëheqë proceset për zhvillimin e llojit të forcave të armatosura, do të menaxhojë pajisjet e reja dhe do të jetë përgjegjës për mirëmbajtjen e tij në vitet e ardhshme.

Gjeneral Brigade Julian Radojsky, tha se: “Rruga është e vështirë dhe kërkon rivendosjen e infrastrukturës, hapjen e specialiteteve tërheqëse, hapjen e një NCO Profesionale, krijimin e qendrave kërkimore inovative, përgatitjen për trajnime dhe funksionimin e avionit të ri F-16, tërheqjen e investitorëve dhe studentëve bullgarë dhe të huaj. Rezultati - një gatishmëri për të marrë pjesë në mënyrë të barabartë në trajnimin e integruar të Forcave Ajrore dhe personelit të aviacionit civil të vendeve të NATO-s”.

Trajnimi i përbashkët Bullgaro-Amerikan të Hohenfels-Gjermani

Qendra Shumëkombëshe për Trajnimin e Përbashkët të Ushtrisë Amerikane në Evropë në Hohenfels, Gjermani, filloi rezonin e trajnimit të parë të kombinuar për këtë vit me pjesëmarrjen e trupave ushtarake të bullgarisë. Trajnimi do të zhvillohet deri më 5 shkurt dhe në të po marrin pjesë 90 ushtarakë nga Ndërmarrja e Parë e Mekanizuar e Qendrës së Unifikuar të Trainimit Fillestar në Pleven me 10 automjete luftarake këmbësorie (BMP-23). Gjatë përgatitjes së përbashkët formacioni bullgar u përfshi në batalionin amerikan. Komandanti i kompanisë është Kapiten Evgeni Petrov, dhe Përfaqësues i Lartë Kombëtar është Majori Velin Kehayov i Qendrës së Unifikuar të Trainimit Fillestar. Para dy ditësh

ushtarakët bullgarë mbajtën një seancë trajnimi për drejtimin e makinës me rrota të pasagjerëve të

Lartë me shumë qëllime (HMMWV) dhe një kamion ushtarak me detyrë të lehtë (LMTV).

Helikopteri “Panther” shpëton jetë njerëzore

Ditën e hënë, të javës që kaloi, më 20 janar 2020, ekuipazhi i helikopterit “Panther” përfundoi me sukses detyrën e transportimit të një pacienti nga Silistra në Varna. Fluturimi i helikopterit “Panther” nga Varna për në Silistra dhe kthimi përsëri në vendin e nisjes (Varna) është kryer nga ora 15.50 deri në 17.34. Ekuipazhi që përfundoi me sukses detyrën përbëhej nga: Kapiten Atanas Georgiev-Komandant, Kapiten Hristo Radkev-Pilot i Dytë, Kapiten Haralambi Sertev-mekaniku i avionëve dhe Dr. Stefan Todorov-mjek nga Akademia Mjekësore Ushtarake në Varna. Transporti i pacientit u bë me kërkesë të drejtorit të spitalit “Silistra” dhe me lejen e shefit të mbrojtjes. Përdorimi i transportit ajror imponohet nga gjendja e pacientit. Gjatë fluturimit, helikopteri ishte i pajisur me pajisje mjekësore të ringjalljes, të dizajnuara për t’u përdorur në kryerjen e detyrave aero-evakuuese.

NGA FEDHON MEKSI

Projekti sekret i Ali Pashës për të krijuar Shqipërinë

Bashkimi i territoreve të mëdha në shtete feudale dhe lufta e tyre kundër anarshisë që mbizotëronte në Shqipëri, ishte rezultat i transformimeve ekonomike, sociale dhe politike që po shfaqeshin në fund të shekullit XVIII dhe fillim të shekullit XIX.

Thelbin e programit politik të ideologjisë së Rilindjes Kombëtare Shqiptare, si tek çdo lëvizje tjetër nacionale, e përbënte formimi i shtetit kombëtar shqiptar. Në të vërtetë, përpjekjet e para serioze, pas atyre të Skënderbeut në shekullin XV, për shkëputjen e Shqipërisë nga sundimi osman, që shënuan kthesën politike më të rëndësishme gjatë shekullit XVIII, u kurorëzuan me formimin e dy shteteve faktikisht të pavarura në Shkodër dhe Janinë. Bashkimi i territoreve të mëdha në shtete feudale dhe lufta e tyre kundër anarshisë që mbizotëronte në Shqipëri, ishte rezultat i transformimeve ekonomike, sociale dhe politike që po shfaqeshin në fund të shekullit XVIII dhe fillim të shekullit XIX dhe po zhvilloheshin në po ato drejtime si edhe tek vendet fqinje ballkanike. Në Shqipëri, si kudo në Ballkan, u dukën shkëndijat e para të ideologjisë për çlirim kombëtar, vërtet të zbehta dhe jo plotësisht të ndërgjegjshme, por gjithmonë të frymëzuara nga traditat e luftërave pa fund kundër pushtuesit. Me këmbënguljen e tij të jashtëzakonshme, duke përfutur me zgjuars nga rrethanat politike të brendshme dhe të jashtme, Ali Pashë Tepelena i dha fund anarshisë feudale dhe e shtriu sundimin e tij në bregdetin shqiptar nga gryka e Shkumbinit deri në gjirin e Prevezës. Kudo në pashallëkun e tij u vendos qetësia. Në Labovën e Madhe tregohet edhe sot historia e një fshatari të cilit, duke shkuar në Janinë, i vodhën kalin. Arriti të takohet me Aliun dhe i kërkoi t'i gjente kalin e tij. Aliu e pyeti se ç'bënte kur i vodhën kalin. -Jam nisur që herët nga Labova, isha i lodhur dhe po flija, - u përgjigj fshatari.

-Ky fle dhe kërkon nga unë t'i gjej kalin, - iu drejtua i çuditur Pashai të tjerëve që gjendeshin në sallë. -Unë fjeta Ali Pasha se je ti që rri zgjuar, - tha i vendosur laboviti. Në darkë fshatari arriti në shtëpinë e tij mbi një nga kuajt e Aliut. Kjo ishte situata në Shqipërinë e Jugut në fillim të shekullit XIX, ndërkohë që edhe në boshtin Tepelenë-Hormovë-Sulë, karvanët e ngarkuar transportonin të pashqetësuar njerëz dhe mallra. Ali Pasha krijoi brenda perandorisë osmane një shtet pothuajse të pavarur me 1.500.000 banorë, ku shqiptarë, grekë, vllah, turq dhe çifutë jetonin të integruar dhe në paqe. Janina, që quhej nga udhëtarët e huaj të shekullit XVII “qytet i pasur tregtar”, në kohën e Aliut, duke u shndërruar në një qytet zejtar e sidomos tregtar të dorës së parë, si edhe një qendër administrative të një pashallëku të madh, u bë qendra e tregut ndërkrahinor të Shqipërisë jugore. U rrit dhe u fuqizua borgjezia tregtare dhe shtrësa e pronarëve të mëdhenj të tokave, pasurimi i të cilëve u duk sidomos në ndërtimet publike me karakter urban dhe ekonomik. Rrugët u mbushën me ura dhe hane, shprehnin gjallërinë e lidhjeve ekonomike. Gjatë kësaj periudhe Janina po lulëzonte jo vetëm si qendër e madhe ekonomike, por edhe si vatra kryesore kulturore e Ballkanit Jugperëndimor. Janina vazhdoi të jetë famshme gjithashtu edhe për shkollat e bibliotekat e saj. Në 1814, për herë të parë në Perandorinë Osmane, Aliu lejoi shfaqjet teatrale, ndërkohë që inteligjenca e re diskutonte lirshëm nëpër sallat e sarajeve të tij për probleme politike, historike, artistike dhe shkencore të kohës. Janina u bë një qytet i gjallë që gumëzhinte nga veprimtaria ekonomike, tregtare dhe administrative e aparatit të sundimitarit të saj energjik, nën qeverisjen e të cilit arriti kulmin e zhvillimit edhe nga pikëpamja demografike.

Numri i banorëve të kryeqytetit të pashallëkut të Shqipërisë jugore arriti deri 50.000 frymë, pjesa më e madhe e të cilëve ishte e kombësisë shqiptare. Fakti që elementi shqiptar mbante pozita drejtuese administrative dhe ushtarake dhe kishte epërsi si numër banorësh, i jepte Janinës më

shumë pamjen e një qyteti shqiptar.

Konsolidimi i formimit të shqiptarëve si komb

Shqiptarët që jetonin në zotërimet e Ali Pashë Tepelenës, ruajtën dhe zhvilluan më tej virtytet kombëtare. Mbi të gjitha u ruajt e paprekur krenaria kombëtare. Të huajt që vizitonin asokohe pashallëkun e Janinës, s'e ndanin patriotizmin e shqiptarëve nga krenaria e tyre kombëtare, si një ndjenjë e fuqishme etnike, si tiparin më të theksuar të karakterit të tyre. Hobhauzi, shoqëruesi i Bajronit, pohonte se kur banorët e provincave të tjera të Turqisë evropiane pyeteshim se çfarë ishin, ata përgjigjeshin: “jemi muhamedanë” ose “jemi të krishterë”, ndërsa banorët e këtij vendi përgjigjeshin: “jemi shqiptarë”. Francezi Manzur për këtë tipar shkruante: “në të gjitha dialektet shqiptare gjuha e tyre quhet shqip, vendi i tyre Shqipëri dhe nacionaliteti shqiptar”. “Kjo krenari shfaqej dhe në respektin e tyre për luftërat legjendare ndaj pushtuesit osman, figurës së heroit kombëtar – Skënderbeut dhe prijësit të tyre, Ali Pashë Tepelena, që synonte ta shkëpuste Shqipërinë Jugore nga varësia politike e Sulltanit”. Megjithëse në Shqipërinë e Jugut ekzistonte dy popullsi me fe të ndryshme, kjo nuk krijoi bazë për krijimin e dy kulturave materiale dhe shpirtërore shqiptare të veçanta. Këto të fundit ruajtën veçoritë kombëtare, krahinore, por edhe nuancat lokale. Patriotizmi i zjarrtë shfaqej hapur në atdhedashurinë që vihej re në gjithë popullin, në mënyrë të tillë që bënte të zhdukej në masë të madhe dallimi i dukshëm në pjesët e tjera të Perandorisë Osmane, midis ithtarëve të të dyja feve të ndryshme. “Për shqiptarët, si të besimit mysliman edhe kristian, ishte i përgjithshëm shpirti i pavarësisë dhe dashurisë për vendin e tyre” (Hobhauz). Në lartësinë e burrave, për virtytet e patriotizmit ishin gratë. Ato qëndronin pranë burrave të tyre po aq krenare dhe të vendosura sa herë e lypje nevojja, në luftë për interesat e atdheut dhe të jetës së tyre. Të huajt vinin re kudo se çdo vashë mbante një kamë dhe jo rrallë një palë kobure, me të cilat ato ishin të gatshme të ndanin rreziqet e luftërave me burrat.

Nga shteti faktikisht i pavarur tek monarkia konstitucionale shqiptare

E gjithë veprimtaria e Ali Pashës, si në politikën e brendshme ashtu edhe në atë të jashtmen, tregoi se ai u përpoq të jetë “sundimtar i pavarur”. Duke ngritur në gjithë hapësirën, nga Thesalia deri në Shkumbin, një aparat administrativ e ushtarak të posaçëm, që vepronte brenda Pashallëkut sipas vendimeve të tij, duke lidhur marrëveshje politike, ushtarake dhe ekonomike me shtete të huaja na

pëlqimin e dijeninë e Portës së Lartë dhe duke shtrirë pushtetin e vet në territore të qeverisura nga funksionarë të emëruar prej Sulltanit, Ali Pasha qeverisi dukshëm në mënyrë të pavarur. Pas dështimit të përpjekjeve për formimin e një shteti të madh shqiptar, në përbërjen e të cilit do të ishte edhe Veriu i Shqipërisë, me qartësinë e një politikani të shquar të kohës, Ali Pasha u përpoq ta bashkërendiste kryengritjen kundër Stambollit me lëvizjet çlirimtare të popujve ballkanikë, duke e parë këtë si të vetmen rrugë drejt lirisë. “Aliu kishte filluar një bashkëbisedim me agjentin rus, grekun Jan Papanigopollos, i cili shkoi në Petersburg me mision për të përgatitur një plan, për një kryengritje të përbashkët të shqiptarëve dhe grekëve (Gabriel Meksi, “Ali Pashë Tepelena”, A-III-169,1950), që do të udhëhiqej nga Ali Pasha. Në librin e Aravantinos “Historia e Ali Pashë Tepelenës”, fq.28, cituar nga Gabriel Meksi, shkruhet se “shumë prej udhëheqësve ushtarakë grekë (Aleksis Navos, Odhise Andocua etj.), i sugjeruan Aliut të marrë kryesinë e lëvizjes, që do të kishte për qëllim shkëputjen e Shqipërisë dhe të Greqisë nga Perandoria Osmane”. Në rast fitoreje, Aliu do të krijonte një shtet monarkik konstitucional shqiptar të përbërë nga zotërimet shqiptare dhe nga Thesalia, në krye të të cilit do të vihej vetë. Kurse Greqia Qendrore dhe Moreja, do të formonin një shtet autonom, i cili do të vihej nën protektoratin e tij. (Historia e popullit shqiptar, I, f. 665) Aliu dërgoi njerëzit e tij në Vjenë për të parë nga afër modelin austro-hungarez, i përshatshëm për shtetin me dy kombe shqiptaro-grek, që synonte Aliu dhe ithtarët e tij.

Ali Pasha sfidon Pukevilin

Vangjel Meksi (1903-1983), vlerësues i hershëm i Ali Pashë Tepelenës dhe autori i një studimi mbi shtetin e tij, ka botuar në Studime Filologjike, 3, 1975, artikullin “Ali Pashë Tepelena dhe Gjuha Shqipe”, ku përshkruan edhe një ndodhi të treguar nga avokati Jorgji Cako që kishte jetuar për shumë kohë në Stamboll: “Dy djemtë e Tahir Abazit, kryetar i policisë në Pashallëkun e Ali Pashës, kishin dëgjuar nga i ati se ai ndodhej i pranishëm kur Ali Pasha bisedonte me Pukëvilin, i cili, ndër të tjera, vuri në dyshim nëse gjuha shqipe do të ishte e aftë të trajtonte çështje të rëndësishme si çdo gjuhë tjetër. Vuri sidomos në dyshim përkthimin në shqip të Dhiatës së Re, që sipas tij, përmbante ide dhe mendime të larta. Ali Pasha e kundërshtoi menjëherë konsullin francez dhe i kërkoi të caktonte një pjesë nga Dhiata e Re që dëshironte të përkthehej në shqip. Pukëvili caktoi pjesën “Parabola e djalit plangprishës” nga Ungjilli i Llukës dhe i la afat dy muaj. Aliu thirrri menjëherë dy përkthyes dhe u kërkoi të krvenin

porosinë për dy javë. Ata pranuan dhe e dorëzuan përkthimin brenda afatit”. Dhe në të vërtetë Pukëvili në veprën e tij “Udhëtim në Greqi” (Voyage de la Grece, f.302-305,1820) botoi përkthimin shqip të parabolës së mësipërme në dy dialektet e gjuhës shqipe, toskërisht dhe gegërisht me shënimin: “Ky përkthim u krye me urdhrin e Ali Pashës, Vezir i Janinës sipas kërkesës së M. Pukëvilit, në 1813”. Përkthimi toskërisht është me alfabet grek, ndërsa ai gegërisht me alfabet latin. Nga burimet e tjera del se përkthimi në gegërisht është bërë nga prifti katolik që shoqëronte trupën e mirditorëve prej 400 ushtarësh që shërbente pranë Ali Pashës. Përkthyesi në toskërisht nuk njihet, por mund të ishte Dr. Vangjel Meksi, mjeku i Ali Pashës, lëvruesi i gjuhës shqipe dhe përkthyesi i famshëm i Dhiatës së Re. Për të gjetur përkthyesin e vërtetë të “Parabolës...” në toskërisht, me ndihmën e gjuhëtarëve të Shoqërisë Biblike në Tiranë, u transkriptua dhe më pas u krahasua kapitulli i Parabolës që gjendet tek Dhiata e re, përkthyer nga Vangjel Meksi në 1821 dhe botuar në 1827, me parabolën toskërisht që Ali Pasha i dorëzoi Pukëvilit në 1813, i cili e botoi më 1820 tek libri “Udhëtim në Greqi”. Diferenca në kohë e përkthimeve është 8 vjet kurse e botimeve 7 vjet, ndërsa ndryshimet gjuhësore janë të shumta. Përkthyesi pra nuk është Dr. Vangjel Meksi. Siç duket, në oborrin e Ali Pashës, ishin të shumtë ata që punonin në administratën e Aliut dhe përdornin shqipen me germa greke. Aliu, me arsimin e duhur për kohën dhe eksperiencën e gjerë që kishte, filloi të stërviste punonjësit e administratës së tij që të përdornin gjuhën shqipe qoftë edhe me germa greke. Në librin “Udhëtim në Greqinë e Veriut”, Liku shkruan se “edhe pse gjuha turke është zyrtare, mjaft akte ligjore, urdhra, apo mesazhe që donte të lexoheshin në publik, vetë Aliu i shkruante në shqip me germa greke”. Ali Pasha kërkonte gjithashtu që shqipja, si gjuhë zyrtare e shtetit të ardhshëm shqiptar, të shkruhej me alfabet të veçantë për t'u veçuar plotësisht nga gjuhët e tjera dhe alfabetet e tyre. Përpjekjen e parë në këtë drejtim e kreu dr. Jan Vellarai, mik i ngushtë i Aliut, i cili shpiku një alfabet të veçantë të gjuhës shqipe me 30 shkronja, i ngjashëm me alfabetet e lashtësisë. Ky alfabet është i pesti me shkronja të posaçme që njohim gjer më sot për shqipen. Më pas dr. Vangjel Meksi, përdori një alfabet të përzier me germa greke dhe neolineare për të eliminuar në një farë mënyre ndryshimet fonologjike në mes të dy gjuhëve. Ky alfabet u përdor edhe për shqiptimin e Dhiatës së re. Të dy këta intelektualë të rinj të sapokthyer nga Evropa, përveçse ushtronin profesionin e mjekut, sipas kërkesës së Aliut, përpilonin gramatika, fjalorë dhe alfabetë.

Ilo Mitkë Qafëzezi dëshmon: “Ali Pashë Tepelena ka pasur ndjenjë shqiptari për liri dhe për lëvrimin e gjuhës shqipe. As që mund të shpjegohet ndryshe shkrimi i aq librave, fjalorëve dhe ungjijve që u botuan brenda periudhës 1770-1827, bile edhe 5 vjet pas vdekjes së tij”.

Në të vërtetë, vetëm gjatë një 5-vjeçari në fillim të shekullit të XIX janë përpiluar 4 alfabetë, 5 gramatika dhe po aq fjalorë të gjuhës shqipe. Autorët e këtyre veprave gjuhësore ishin miq të afërt të Aliut (Jan Vellarai, Vangjel Meksi, Evstrat Vithkuqari, Marko Boçari) ose mysafirë të huaj që qëndruan për shumë kohë në Janinë (Lik, Hobhauz, Pukëvil). Pas këtyre intelektualëve të ricikluar në gjuhëtarë, qëndron nxitja, këmbëngulja dhe energjia e Ali Pashës, i cili në rrafshin politik e trajtoi gjuhën shqipe si një element që do të ndihmonte në forcimin e unitetit të kombit shqiptar. Pas konsolidimit ekonomik dhe politik të pothuajse shtetit të tij, Aliu po përpiqej të realizonte bashkimin e trojeve shqiptare dhe lëvrimin e gjuhës shqipe që do të ishte gjuha zyr-

tare e shtetit të pavarur shqiptar. Janina e Ali Pashë Tepelenës ngjante me një “kopsht pjellor”, ku lulëzuan gramatika, fjalorë dhe alfabetë të shqipes të cilat ishin të domosdoshme për t'u bërë ballë ndikimeve asimiluese të gjuhëve dhe kulturave të huaja që pengonin bashkimin e shqiptarëve. Përveçse si themelues i një shteti shqiptar faktikisht autonom dhe kryengritës i përbetuar kundër pushtimit otoman, Ali Pashë Tepelena duhet të vlerësohet edhe për përkushtimin e tij ndaj gjuhës sonë amtare. Ali Pasha çmonte dhe ishte krenar për gjuhën shqipe, dhe për lëvrimin e saj ai dha të gjitha energjitë e tij të pashterueshme që edhe shqipja të qëndronte krahas gjuhëve të tjera të popujve fqinjë.

Rilindja Kombëtare Shqiptare dhe të pathënat

Rilindja shqiptare, përpara se të përbënte një lëvizje të gjithanshme kombëtare, me një përmbajtje të re ideologjike, politiko-kulturore, ekonomike dhe shoqërore, që më pas do të zgjidhte dytrat që i takonin çlirimit të vendit, bashkimit të trojeve shqiptare në një shtet të vetëm dhe të pavarur, duke hapur në këtë mënyrë rrugën e zhvillimit dhe përparimit të Shqipërisë, duhej të filonte sa më shpejt me lëvrimin e gjuhës shqipe. Për intelektualët patriotë shqiptarë ishte i qartë se konsolidimi i shqiptarëve si komb i bashkuar shtronte si kërkesë të domosdoshme kapërcimin e prapambetjes në shkrimin e shqipes, e trashëguar nga sundimi i tejzgjatur otoman.

Prej disa shekujsh gjuha tonë amtare flitej vetëm në shtëpitë e shqiptarëve. Ajo nuk përdorej në administratë publike, institucionet fetare dhe as mësohej në shkollë. Në kushtet ku ndodhej Shqipëria, gjuha shqipe në kisha, xhami dhe shkollë mund të vendosej vetëm pas perfeksionimit të alfabetit dhe përkthimit të literaturës fetare. Dhjetëvjeçarët e fundit të shekullit XVIII njohën një gjallërim më të madh në drejtim të lëvrimit të gjuhës shqipe. Grigor Voskopojari solli në shqip copa të ungjillit, kurse Dhaskal Todri shqipëroi Dhiatën e Re dhe të Vjetër, ndonëse nuk arriti ta botonte. Këto përpjekje u shtuan në fillim të shekullit të XIX, sidomos në Janinë me nxitjen e Ali Pashë Tepelenës. Kjo periudhë duhet të shënojë fillimin e Rilindjes Kombëtare. Nëpërmjet shqipërimeve të Vangjel Meksit shqiptarët filluan ta dëgjojnë Zotin e tyre në shqip, kurse fëmijët në shkollat greke, i lexonin librat në gjuhën amtare. Në këtë mënyrë u hodhën themelet e gjuhës letrare shqipe dhe të konsolidimit të shqiptareve si komb i bashkuar. Ndërkohë që, krahas përpjekjeve të Ali pashës për të nxitur lëvrimin e gjuhës shqipe, duhet vendosur edhe veprimtaria e tij për formimin e shtetit faktikisht të pavarur dhe shndërrimin e tij në një shtet të pavarur shqiptar. Në librin voluminoz “Probleme të marrëdhënieve greko-shqiptare” (Tiranë,2009), Filip Liço me të drejtë shkruan: “Nëse Ali Pasha do të kishte menduar për të krijuar një shtet të pavarur shqiptar, atëherë Aliu do të ishte rilindasi i parë i Shqipërisë dhe, për rrjedhojë, Rilindja shqiptare do të kishte filluar më herët, aty nga fundi i shekullit XVIII”.

Përgjigjen e ka dhënë Faik Konica që në 1902 (“Albania” shih “Vepra”, Tiranë, 1993). Ai shkruante: “Shqiptarët u ngjallën, u bashkuan, u ndjenë një komb nën sundimin e tij. Shihet sheshit se mendimi i tij qe çlirimi i Shqipërisë. Provat gjenden me qindra në jetën e Ali Pashës. Princi Meternik, kancelari i atëhershëm i Perandorisë Austriake, shkruan në kujtimet e tij: “Ali Pasha më dërgoi një njeri të besës me një letër, për të bërë një konstitution për Shqipërinë”. Në këtë mënyrë, duke zbritur në Rilindjen Kombëtare Shqiptare dhe duke dëshmuar për rolin e Ali pashë Tepelenës dhe Dr. Vangjel Meksit, shtyhet në disa dekada në histori më thellë caku i fillimeve të nacionalizmit shqiptar.

PROF. ASOC. DR. BERNARD ZOTAJ

**Kongresi i Lushnjës orientoi
për përgatitjen e luftës**

Përgatitja e Luftës së Vlorës filloi me përfundimin e Kongresit të Lushnjës, më 28 janar 1920, dhe zgjati deri në prag të fillimit të kryengritjes së armatosur, më 4 qershor 1920. Kryengritja e armatosur kërkonte prej popullit shqiptar që të bënte një punë serioze përgatitore të gjithanshme. Kryengritja kundër pushtuesve italianë, shtronte përpara popullit zgjidhjen e një sërë detyrash aktuale dhe jetike për atdheun, brenda dhe jashtë vendit.

Populli e dha shkëndinë dhe realizoi mbledhjen e Kongresit të Lushnjës. Kongresi erdhi si rezultat i vrullit luftarak të popullit, i cili edhe i shkërmoqur ishte ngritur në këmbë. Ai kërkonte të drejtat e tij politike dhe mbronte deri në fund tërësinë tokësore të shtetit shqiptar. Kongresi u shpreh shumë qartë kundër çdo mandati ose protektorati të huaj në Shqipëri. Ai zgjodhi një qeveri të re të kryesuar nga Sulejman Delvina dhe hodhi poshtë qeverinë e Durrësit e cila udhëhiqej nga tradhëtarë të vendit. Në bazë të direktivave të Kongresit të Lushnjës, qeveria e Sulejman Delvinës u angazhua tërësisht në përgatitjen për organizimin dhe zhvillimin e Luftës së Vlorës. Më 23 maj 1920 kryeministri Sulejman Delvina pohonte se qeveria që drejtonte, kurdoherë ka kërkuar dorëzimin e Vlorës dhe “jep fjalën e nderit se kurrë nuk ka me kursye me ba dhe një therori për shpëtimin e Vlorës”. Qeveria Delvina mendoi të mos angazhohej zyrtarisht në këtë luftë. Ai mendonte se lufta ishte e popullit të krahinës të pushtuar prej italianëve. Ndihmën qeveria e Delvinës e dha nëpërmjet popullit duke e mobilizuar që në periudhën përgatitore të saj. Masat e qeverisë ishin mobilizimi i popullit, ndihmat aktive të tij në periudhën përgatitore që ishin një dukshme. Këto u vërtetuan edhe gjatë zhvillimit të luftimeve ku frontit nuk i munguan gjërat më të domosdoshme të luftës si ushqimet, veshmbathja, fishekët dhe armatimi.

**Shoqërit patriotike
mobilizuese të popullit**

Gjatë muajve prill-maj 1920 u zhvillua një punë e madhe propagandistike prej shoqërisë “Mbrojtjes shkollore”. Veprimtarinë e saj kjo shoqëri e zhvilloi kryesisht në zonën e Mesaplikut, të Kurveleshit dhe të Gjirokastrës, ku një punë të vlerësuar bëri dhe patrioti Halim Xhelu. Ai zhvilloi takime dhe mbledhje me simpatizantë aktivistë të lëvizjes patriotike, si dhe me masën e gjerë të popullit. Prej popullit Halim Xhelu mori fjalën e gatishmërisë në ndihmë të vëllezërve vlonjatë, si dhe organizimin për luftë dhe çlirimin e Vlorës. Veprimtaria e shoqërisë “Mbrojtja shkollore”, dhe më pas e emërtuar shoqëria “Shtizat e qytetërimit” pati një rëndësi të madhe. Kjo shoqëri dha një kontribut të vlerësuar në përgatitjen morale dhe materiale të popullit për kryengritjen e armatosur.

Në zonën e Vlorës vepronte dhe zhvillonte një punë të madhe dhe shoqëria punëtore “Gorishti”, e formuluar në prill 1920 me kryetar Halim Rakipi. Programi i kësaj shoqërie kishte si mision propagandimin dhe përgatitjen e popullit për luftë kundër pushtuesve

Kongresi i Lushnjës dhe përgatitja e Luftës së Vlorës 1920

italianë. Shoqëria e nisi detyrën konkrete me grumbullimin e armëve, organizimin dhe përgatitjen e luftëtarëve vullnetarë për në Luftën e Vlorës. Këto shoqëri patriotike dhanë një kontribut me vlera kombëtare për Luftën e Vlorës dhe kur e kryen misionin u bashkuan me luftëtarët e popullit kundër pushtuesve për çlirimin e krahinës së Vlorës.

Në përgatitjen e Luftës në Vlorë ishte ngritur dhe vepronte një komision i përbërë nga patriotë të njohur të Vlorës, i cili quhej Komiteti “Mbrojtja Kombëtare”. Në materiale dokumentare del se ky emërtim mund të jetë nga komisioni për kremtimin e përvjetorit të pavarësisë në 28 Nëntor 1919 të organizuar në Vlorë. Ky komitet u konfirmua më datë 29 maj 1920, në mbledhjen e Barçallasë.

**Ashpërsimi i masave nga
pushtuesi për
të ndaluar lëvizjen**

Lëvizja çlirimtare në Vlorë po rritej dhe pushtuesi italianë, mori masa për të ndaluar zhvillimin e mëtejshëm të saj. Gjeneral S. Piacentini më 18 maj 1920 shpalli në Vlorë, shtetrrëhimin dhe nxori një urdhër dite me të cilin ndalonte mbledhjet jashtë qytetit pa leje, si dhe qarkullimin brenda qytetit, ndalonte hapjen e dyqaneve pas orës 22.00, ndalonte mbledhjen e armëve, ceremonitë fetare të bëra jashtë vendit të caktuar, ndalonte zbrazjen e pushkëve, etj. Njëkohësisht ai urdhëroi arrestimin e personave të dyshimtë sidomos ata që dyshoheshin për lidhjet e tyre me komisionin përgatitor të mbledhjes së Barçallasë si Jani Minga, Ndon Marku, Muhamet Isaj, etj. Kështu patriotët nuk kishin mundësi të zhvillonin më aktivitetet, kushtet u vështirësuan shumë për të qëndruar në qytet, ndaj dhe u detyruan të shkonin në fshatra ku ishin dhe bazat e luftëtarëve. Pushtuesi italian krijoi situatë të vështirë në qytet dhe në periferinë e Vlorës. Ata kryenin provokacione, organizonin banda terroriste, krijonin panik në vend, hynin me zor në shtëpitë e fshatarëve, prishnin

qetësinë, qëllonin me pushkë kundër katundarëve, shkatërronin ndërtesat publike dhe ato të banimit, etj.

Më datë 21 maj 1920 Halim Xhelu me fshatarët e komunës Brataj bëri një mbledhje në sheshin e Mesaplikut, ku mori si vendim fillimin e kryengritjes së armatosur. Pas dy ditësh zhvilloi përsëri një mbledhje tjetër në Dërrasë të Beunit, ku morën pjesë dhe kudhësjetë. Edhe këtu u shpreh përsëri fuqishëm për fillimin e kryengritjes. Situata ishte e ndezur dhe kërkohet mbledhja e një kuvendi, për të zgjedhur udhëheqjen politike, organizative dhe ushtarake për drejtimin e kryengritjes së armatosur kundër pushtuesve italianë.

**Kuvendi i Barçallasë
dhe vendimet e tij**

Kuvendi i Barçallasë, është një pishtar që u ndez nga patriotët e Labërisë, që bënë fli jetën, për liri e Atdhe, për të shkruar një faqe të artë në historinë e popullit tonë. Një popull pa histori, pa të kaluar, vdes shpejt, shuhet nga memoria historike. Paria e fshatrave të Labërisë u mblodhën si bletët pa u kuptuar në sheshet e Barçallasë. Ata s’ishin delegatë, as krushq e dasmor, por vullnetarë të lirisë, që shkonin drejt flijimit të jetës, për të luftuar, derdhur gjak e mbrojtur vullnetarisht trojet e të parëve që ishin pushtuar nga të huajt. Këta burra që nuk kërkonin lavdi, ofiqe e pasuri, por veç liri, i bashkoi ideali, morali e krenaria, për të mos qenë të nënshtruar. Ju drejtuan Kuvendit të Barçallasë, pa ju bërë kush thirrje, secili një hero më vete, me ndjenjën e sakrificës personale. Këtu shfaqej dukshëm struktura mijërvajçare patriotike, atdhetare e shoqërore e Labërisë, e ngritur mbi panteonin e zotësisë, trimërisë, mençurisë e barazisë sociale. Në një pllajë mali në Dukat, më 29 maj 1920, në Barçalla u mblodh Kuvendi i Vlorës prej 300 përfaqësues të zonave të pushtuara nga italianët. Qindra burra, të mbledhur në malin e Barçallasë rreth prijësit Osman Haxhiu, u betuan në

Kuran: “më thertë me gjithë çkam”, e më pastaj në armë: “më vraftë, më marrtë në zemër”... Vendimi unanim u firmos e u vulos prej përfaqësive të 60-të e ca fshatrave të Prefekturës së Vlorës dhe të Tepelenës. Ky Kuvend ishte një kushtim që mobilizoi gjithë trevat e Labërisë, që të siguronin armë në të gjitha mënyrat për t’u rreshtuar në luftë kundër pushtuesit fashist italian.

Në Barçalla, për të përballuar Luftën e Vlorës, u krijua Komiteti Mbrojtja Kombëtare, i zgjedhur nga populli i Labërisë, i përbërë prej 12 vetësh, të cilët përfaqësonin gjithë krahinat, përfshirë dhe qytetin e Vlorës. Kryetar u zgjodh Osman Haxhiu, ndërsa anëtarë ishin Duro Shaska, Ali Beqiri, Alem Mehmeti, Qazim Kokoshi, Beqir Sulo, Hamit Selmani, Hysni Shehu, Myqerem Hamzaraji, Murat Tërbaçi, Hazbi Cano dhe Sali Bedini.

Më tej në Barçalla u caktua dhe një komision ushtarak për drejtimin e luftimeve. U zgjodh dhe një komision gjyqësor ushtarak për të marrë masa kundër atyre që tradhëtonin atdheun dhe që do të bashkëpunonin me armikun. Po kështu u marrë masa dhe u caktuan dhe njerëz që do të merreshin me punët administrative gjatë zhvillimit të luftës, etj. Në Kuvendin e Barçallasë u vendos njëzëri fillimi i luftës së armatosur kundër pushtuesve italianë. Këtu u caktuan dhe delegatë që do të shkonin në krahina të tjera të Shqipërisë si në Gjirokastrë, Kurvelesh, Tepelenë, Korçë, Berat, Elbasan, Durrës etj., me qëllim që t’u bëhej i njohur vendimi kryesor i Barçallasë dhe të merreshin masa urgjente në ndihmë të Luftës së Vlorës.

Halim Xhelu për Kuvendin e Barçallasë theksonte se pjesëmarrësit u betuan se do të luftojmë derisa të bashkohemi me shtetin shqiptar, ose në mos e arrifshim këtë ideal, të vdesim me armë në dorë, që ta marrë vesh bota e qytetërua, se shqiptari për lirinë e vet din të vdesë, dhe kur vendos të vdesë s’e trëmbin milionat me ushtri dhe topa.

Barçallaja vendosi dhe vend

grumbullimin e luftëtarëve vullnetarë që do të ishte Beuni i Smokthinës. Këto vendime të Kuvendit të Barçallasë shprehnin vullnetin e të gjithë popullit shqiptar. Kuvendi i Barçallasë ishte rezultat i vrullit luftarak patriotik që kishte shpërthyer në popull, ishte rezultat i vendoshmërisë së tij për të çliruar Vlorën me kryengritje të armatosur. Ky kuvend ishte vazhdim i përpjekjeve të popullit shqiptar për zbatimin e vendimeve historike të Kongresit Kombëtar të Lushnjës. Kuvendi hartoi planin e kryengritjes dhe realizoi në mënyrë të programuar fillimin e Luftës së Vlorës më 1920, tepër të organizuar dhe të vendosur, për largimin e pushtuesit italian nga zona e Vlorës dhe e Tepelenës.

Pas Kuvendit të Barçallasë, më 2 qershor 1920, në Beun të Smokthinës u grumbulluan vullnetarët luftëtarë të lirisë. Në prani të luftëtarëve vullnetarë, Komiteti “Mbrojtja Kombëtare” shpalli vendimin e luftës kundër pushtuesit italianë. Në Beun u ngrit flamuri kombëtar në shënjë të shpalljes së kryengritjes së armatosur.

Komisioni ushtarak hartoi përfundimisht planin e luftës për fazën e parë dhe për rrethimin e qytetit të Vlorës. Në Beun u vendos për furnizimin e frontit, i cili do të furnizohej nga populli, secili fshat do të furnizonte çetën e tij. Në organizimin dhe drejtimin e furnizimit u caktua një komision prej pesë veta.

Ndërsa më 3 qershor 1920 nga Beuni, në emër të popullit shqiptar ju dërgua gjeneral S. Piacentini një ultimatum. Ultimatumit kërkonte që trupat italiane të largoheshin nga Shqipëria. Përgjigja e ultimatumit do të pritej deri më datë 4 qershor, 1920 ora 19.00. Fill pas dërgimit të ultimatumit çetat luftëtare sipas planit të luftimeve shkuan dhe zunë vend në pozicionet e tyre duke qenë të gatshme për sulm kundër pozicioneve italiane. Kështu mbledhja e Beunit vendosi të vërë në jetë brenda 24 orëve vendimin e Barçallasë për fillimin e kryengritjes së armatosur.

"DHURO GJAK, SHPËTO JETË"

FA në fushatën e përvitëshme për dhurimin e gjakut

Në mjediset e auditorit të Ministrisë së Mbrojtjes u zhvillua në bashkëpunim me Qendrën Kombëtare të Transfuzionit të Gjakut, më 23 janar 2020, ceremonia e hapjes së fushatës, për dhurim vullnetar të gjakut. Ndërkohë në Garnizonin Skënderbej u organizua ceremonia e dhurimit të gjakut, ku 83 ushtarak e civil, perfaqesues të strukturave të ndryshme dhuruan gjak në menyre vullnetare. Dhurimi i gjakut, u bë nën praninë dhe kujdesin e personelit shëndetësor të Qendrës Kombëtare të Transfuzionit të Gjakut, si dhe të personelit shëndetësor të Batalionit të Mbështetjes së Shtabit të Përgjithshëm.

Morën pjesë zëvendësshefja e Shtabit të Përgjithshëm të Forcave të Armatosura, gjeneral brigade Manushaqe Shehu, komandantë repartesh në FA, drejtore drejtorish në SHP, drejtori i Qendrës Kombëtare të Transfuzionit të Gjakut z.Kristo Raca, zëvendës drejtoresha e kësaj qendre znj. Irena Seferi si dhe efektivat dhurues vullnetar të gjakut nga strukturat e Forcave të Armatosura. Dhurimi i gjakut ka vazhduar edhe në garnizonet e Vaut të Dejës dhe Poshnje.

